

PLE DE L'AJUNTAMENT

Sessió Extraordinària
Acta núm. 10

Dijous, 16 de novembre de 2006
1a. convocatòria

Senyors/Senyores assistents:

Alcalde-President: SR. JOAQUIM BALSERA GARCIA

Regidors/Regidores: SRA. LAURA BARRUFET MIRÓ, SR. JOSÉ OBISPO VALLECILLOS, SRA. ANNA Mª BECERRA PEÑA, SR. MANUEL MANIEGA PRIETO, SR. VICENTE NAVARRO SIERRA, SRA. Mª TERESA TORRENTS CANO, SR. VÍCTOR CARNERO LÓPEZ, SR. JOSE-Ma. MARTIN QUIÑONES, SRA. Mª BRUGUERS JARDÍ ANGUERA, SRA. M^a. CARMEN LEÓN RODRÍGUEZ, SR. DIDAC PESTAÑA RODRIGUEZ, SR. JOSEP LLOBET NAVARRO, SR. JOSE-ANTONIO SÁEZ LÓPEZ, SR. SERGIO ENGLI IZQUIERDO, SR. JAUME GRAU LÓPEZ, SRA. EMMA BLANCO ANGUERA, SR. JOSEP M^a. DALMAU NOVELL, SR. F. XAVIER ALAVEDRA i AMBRÓS, SR. MARCEL·LÍ REYES I VIDAL, i SR. JUAN ANTONIO HEREDIA HEREDIA.

Funcionaris:

Secretari: Sr. Guillermo de Prada Bengoa

Cap del Servei de Secretaria: Sr. Jaume Tutusaus Torrents.

Interventor: Sr. José Mª Garcia Pascual

En el Saló de Plens de l'Ajuntament, situat a la Plaça de Jaume Balmes, s/n, es va reunir el Ple de l'Ajuntament el dia setze de novembre de dos mil sis, en sessió extraordinària, primera convocatòria, amb la presidència del Sr. Joaquim Balsera Garcia, alcalde-president, concorrent els senyors/les senyores que s'esmenten més amunt, assistits pel secretari general, Sr. Guillermo de Prada Bengoa.

Tant al començament com durant tota la sessió es va donar el quòrum d'assistència (1/3 del nombre legal) exigint per a la constitució vàlida del Ple, per l'art. 46.2.c) de la Ley de Bases.

Cal significar que a la sessió – com ha quedat reflectit – van concórrer la totalitat dels membres de la Corporació, per bé que, durant el debat del punt segon (Pressupost General Any 2007) i donada la seva duració (al voltant de tres hores), es van produir sortides i entrades del saló de sessions – de curta duració – d'alguns membres de la Corporació, que per la mateixa raó no resten reflectides a l'acta. En tot cas si cal significar que en el moment de procedir a la votació de les esmenes formulades en relació al Pressupost, i també durant la votació del propi Pressupost, no hi era present la regidora sra. Emma Blanco, la qual cosa no és obstacle per a que – a efectes legals de votació – hagi de figurar com a regidora que s'absté en la votació per aplicació del que disposa l'art. 46.2.d), paràgraf segon, de la LRBRL i l'art. 98.d) de la Llei municipal esmentada, que diuen que l'absència d'un/a regidor/a en el moment de procedir a la votació, un cop iniciada la deliberació d'un assumpte, equival, a l'efecte de la votació corresponent, a l'abstenció.

I essent les dinou hores i quinze minuts, el Sr. alcalde-president, va declarar oberta la sessió.

Es van prendre per unanimitat, llevat d'aquells casos on expressament s'indica altra cosa, els acords següents:

1 - ACTA SESSIÓ ANTERIOR

L'Acta de la sessió anterior, núm. 9 de data 26 d'octubre de 2006, es va deixar sobre la taula per ser aprovada a la propera sessió, a proposta del Sr. Grau i atès que no havia estat repartida amb temps suficient com per tenir un ple coneixement del contingut de la mateixa.

PART RESOLUTIVA DEL PLE

2 - PRESSUPOST GENERAL **ANY 2007**

PRIMER.- Aprovar inicialment, tal com es disposa en l'Art. 162 i ss. del Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el text refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, el **PRESSUPOST GENERAL per l'any 2007** i les seves Bases d'Execució, que compren el Pressupost de l'Ajuntament, el dels Organismes Autònoms que del mateix depenen (Patronat de Serveis Comunitaris, Patronat Municipal d'Esports, Institut Municipal de Gestió del Patrimoni Cultural i Natural, Institut Municipal per la Promoció i Activació de la Ciutat, "IMPAC"), i les previsions d'ingressos i despeses de les Empreses Municipals (Prestació de Serveis al Ciutadà, SA, Gavanenca de Terrenys i Immobles, SA, Gavanenca d'Obres, SL i Gavà Televisió, SL).

El resum numèric, per capítols, dels diferents Pressupostos que s'integren en el Pressupost General és el següent:

PRESSUPOST DE L'AJUNTAMENT

ESTAT DE DESPESES

CAPITOL I	- Despeses de personal	11.559.987,00 €
CAPITOL II	- Despeses en béns corrents i serveis	5.123.600,00 €
CAPITOL III	- Despeses financeres.....	835.000,00 €
CAPITOL IV	- Transferències corrents	16.748.055,00 €
CAPITOL VI	- Inversions Reals.....	11.721.100,00 €
CAPITOL VII	- Transferències de capital	635.000,00 €
CAPITOL IX	- Passius Financers.....	2.233.358,00 €
	<u>TOTAL:.....</u>	<u>48.856.100,00 €</u>

ESTAT D'INGRESSOS

CAPITOL I	- Impostos Directes	17.875.000,00 €
CAPITOL II	- Impostos Indirectes.....	1.500.000,00 €
CAPITOL III	- Taxes i altres ingressos	5.785.000,00 €
CAPITOL IV	- Transferències corrents.....	9.768.000,00 €

CAPITOL V	- Ingressos Patrimonials.....	1.572.000,00 €
CAPITOL VI	- Alienació d'Inversions reals.....	- - - -
CAPITOL VII	- Transferències de capital.....	7.556.100,00 €
CAPITOL IX	- Passius Financers.....	4.800.000,00 €
	TOTAL:.....	48.856.100,00 €

**PRESSUPOST DEL PATRONAT
DE SERVEIS COMUNITARIS**

ESTAT DE DESPESES

CAPITOL I	- Despeses de personal.....	2.543.687,62 €
CAPITOL II	- Despeses en béns corrents i serveis.....	1.242.038,38 €
CAPITOL III	- Despeses financeres.....	4.450,00 €
CAPITOL IV	- Transferències corrents.....	481.150,00 €
CAPITOL VI	- Inversions reals.....	37.250,00 €
CAPITOL IX	- Passius Financers.....	37.864,00 €
	TOTAL:.....	4.346.440,00 €

ESTAT D'INGRESSOS

CAPITOL III	- Taxes i altres ingressos.....	123.440,00 €
CAPITOL IV	- Transferències corrents.....	4.222.000,00 €
CAPITOL V	- Ingressos Patrimonials.....	1.000,00 €
	TOTAL:.....	4.346.440,00 €

PRESSUPOST DEL PATRONAT MUNICIPAL D'ESPORTS

ESTAT DE DESPESES

CAPITOL I	- Despeses de personal.....	1.087.600,00 €
CAPITOL II	- Despeses en béns corrents i serveis.....	1.316.600,00 €
CAPITOL III	- Despeses financeres.....	14.300,00 €
CAPITOL IV	- Transferències corrents.....	78.500,00 €
CAPITOL VI	- Inversions reals.....	176.300,00 €
CAPITOL IX	- Passius Financers.....	20.800,00 €
	TOTAL:.....	2.694.100,00 €

ESTAT D'INGRESSOS

CAPITOL III	- Taxes i altres ingressos.....	1.286.100,00 €
CAPITOL IV	- Transferències corrents.....	1.256.000,00 €
CAPITOL V	- Ingressos Patrimonials.....	2.000,00 €
CAPITOL VII	- Transferències de capital.....	150.000,00 €
	TOTAL:.....	2.694.100,00 €

**PRESSUPOST DE L'INSTITUT MUNICIPAL DE GESTIÓ DEL PATRIMONI
CULTURAL I NATURAL**

ESTAT DE DESPESES

CAPITOL I	- Despeses de personal	619.350,00 €
CAPITOL II	- Despeses en béns corrents i serveis	308.100,00 €
CAPITOL III	- Despeses financeres.....	1.000,00 €
CAPITOL IV	- Transferències corrents.....	4.400,00 €
CAPITOL VI	- Inversions reals.....	46.400,00 €
CAPITOL IX	- Passius Financers.....	21.400,00 €
	TOTAL:.....	1.000.650,00 €

ESTAT D'INGRESSOS

CAPITOL III	- Taxes i altres ingressos	73.600,00 €
CAPITOL IV	- Transferències corrents.....	926.600,00 €
CAPITOL V	- Ingressos patrimonials	450,00 €
	TOTAL:.....	1.000.650,00 €

**PRESSUPOST DE L'INSTITUT MUNICIPAL
PER A LA PROMOCIO I ACTIVACIO DE LA CIUTAT
"IMPAC"**

ESTAT DE DESPESES

CAPITOL I	- Despeses de personal	1.219.100,00 €
CAPITOL II	- Despeses en béns corrents i serveis	721.960,00 €
CAPITOL III	- Despeses financeres.....	4.500,00 €
CAPITOL IV	- Transferències corrents.....	68.500,00 €
CAPITOL VI	- Inversions reals.....	3.000,00 €
CAPITOL IX	- Passius Financers.....	10.000,00 €
	TOTAL:.....	2.027.060,00 €

ESTAT D'INGRESSOS

CAPITOL III	- Taxes i altres ingressos	211.200,00 €
CAPITOL IV	- Transferències corrents.....	1.815.360,00 €
CAPITOL V	- Ingressos patrimonials	500,00 €
	TOTAL:.....	2.027.060,00 €

**PREVISIONS DE DESPESES I INGRESSOS
DE LA SOCIETAT MERCANTIL "PRESEC,S.A."**

PREVISIONS DE DESPESES

- Despeses de personal	6.393.340,00 €
- Despeses en béns corrents i serveis.....	1.412.568,00 €
- Despeses financeres	65.000,00 €

- Inversions reals	425.000,00 €
- Passius Financers	153.592,00 €
TOTAL:	8.449.500,00 €

PREVISIONS D'INGRESSOS

- Taxes i altres ingressos	449.500,00 €
- Transferències corrents.....	7.600.000,00 €
- Transferències de capital	400.000,00 €
TOTAL:	8.449.500,00 €

PREVISIONS DE DESPESES I INGRESSOS
DE LA SOCIETAT MERCANTIL "GTL,SA"

PREVISIONS DE DESPESES

- Despeses de personal	1.141.000,00 €
- Despeses en béns corrents i serveis.....	950.166,00 €
- Despeses financeres	306.000,00 €
- Transferències corrents.....	100.000,00 €
- Inversions reals	14.442.623'00 €
- Passius financers.....	6.324.523,00 €
TOTAL:	23.264.312,00 €

PREVISIONS D'INGRESSOS

- Ingressos Patrimonials.....	275.860,00 €
- Alienació d'Inversions reals	22.988.452,00 €
TOTAL:	23.264.312,00 €

PREVISIONS DE DESPESES I INGRESSOS
DE LA SOCIETAT MERCANTIL
"GAVANENCA D'OBRES, SL"

PREVISIONS DE DESPESES

- Despeses de personal	121.665,00 €
- Despeses en béns corrents i serveis.....	183.325,00 €
- Despeses financeres	57.000,00 €
- Inversions reals	3.086.384,00 €
TOTAL:	3.448.374,00 €

PREVISIONS D'INGRESSOS

- Taxes i altres ingressos	42.090,00 €
- Alienació d'inversions reals	3.406.284,00 €
TOTAL:	3.448.374,00 €

PREVISIONS DE DESPESES I INGRESSOS
DE LA SOCIETAT MERCANTIL "GAVA TELEVISIO,SL"

PREVISIONS DE DESPESES

- <i>Despeses de personal</i>	452.950,00 €
- <i>Despeses en béns corrents i serveis</i>	170.150,00 €
- <i>Despeses financeres</i>	6.000,00 €
- <i>Inversions reals</i>	25.000,00 €
- <i>Passius financers</i>	16.500,00 €
<u>TOTAL:.....</u>	<u>670.600,00 €</u>

PREVISIONS D'INGRESSOS

- <i>Taxes i altres ingressos</i>	118.500,00 €
- <i>Transferències corrents</i>	527.100,00 €
- <i>Transferències de capital</i>	25.000,00 €
<u>TOTAL:.....</u>	<u>670.600,00 €</u>

A l'esmentat Pressupost, i com document incorporat al mateix conforme al que disposa l'Art. 90 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local, s'acompanya la **PLANTILLA DE L'AJUNTAMENT DE GAVÀ per a l'exercici de l'any 2007** que compren els llocs de treball reservats a funcionaris de carrera, personal eventual i personal contractat en règim de dret laboral. S'acompanya també les **PLANTILLES DELS ORGANISMES AUTÒNOMS**.

TERCER.- Exposar el Pressupost al públic per termini de 15 dies, comptats a partir del següent al de publicació en el Butlletí Oficial de la província del corresponent anunci (art. 20.1 Reial Decret 500/1990, de 20 d'abril), durant los quals els **interessats** (artº 169.1 del Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova la Llei Reguladora de les Hisendes Locals) podran **examinar-lo** i presentar reclamacions (art. 170.2 del mateix Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març) davant el Ple.

QUART.- El Pressupost es considerarà definitivament aprovat si no s'haguessin presentat reclamacions; en cas contrari, el Ple disposarà del termini d'un mes per a resoldre-les (Artº 169.1 del Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març).

Aquest punt de l'ordre del dia de la sessió va ser aprovat per tretze (13) vots a favor (12 PSC i 1 I-EV-IG), set (7) en contra (Sr. Llobet, Sáez i Engli del PPC, Sr. Grau d'EUiA-IU, Sr. Dalmau i Alavedra de CiU, i Reyes d'ERC), i una (1) abstenció (Sra. Blanco d'EUiA-IU) donant-se per tant el vot favorable de la majoria simple (més vots afirmatius que negatius) dels membres de la Corporació presents a la sessió (21), quòrum que, amb caràcter general, exigeix l'art. 114.1 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya. Es fa constar que l'abstenció de la sra. Blanco ho és per aplicació del que disposa l'art. 46.2.d), paràgraf segon, de la LRBRL i l'art. 98.d) de la Llei municipal esmentada, que diuen que l'absència d'un regidor en el moment de procedir a la votació, un cop iniciada la deliberació d'un assumpte, equival, a l'efecte de la votació corresponent, a l'abstenció.

Amb caràcter previ a l'inici del debat, el Sr. Alcalde va dir en relació a aquesta sessió extraordinària que, des d'una perspectiva metodològica, si a les senyores i senyors regidors els hi semblava bé, començaria amb una primera exposició per part del ponent respecte de l'explicació global dels pressupost, i que a continuació, s'atorgaria un torn de paraules a cadascun dels portaveus dels diversos grups municipals, per tal d'exposar el seu posicionament en relació al pressupost, així com, en el seu cas, la defensa de les esmenes formulades; seguidament, es produiria una nova intervenció del ponent, que aniria seguida d'un segon torn d'intervencions per part dels portaveus, i es conclouria finalment amb la votació de les esmenes presentades, seguida de la votació global del pressupost.

El Sr. Víctor Carnero, en la seva qualitat de Ponent de l'Àrea de Presidència, Participació Ciutadana, Economia i Hisenda, Serveis Generals i Recursos Humans, va començar la seva intervenció indicant que cada any, en el mes de novembre, es presentava al Ple Municipal el Pressupost de l'Ajuntament de Gavà, per tal de debatre'l i sotmetre'l a la consideració de tothom, assenyalant que en aquesta ocasió corresponia fer-ho pel pressupost de l'any 2007, integrat pel d'aquesta Corporació i els dels seus Organismes Autònoms i Societats Municipals. A aquests efectes, el Sr. Víctor Carnero va dir que exposaria succintament les línies bàsiques d'un document extens i complex, si bé en primer lloc va voler agrair la coordinació i esforç de totes les àrees per proveir en temps i forma la informació reclamada, i per proposar tots aquells programes o activitats que s'havia acordat dur a terme, ajustant-los al topall econòmic fixat en cada cas. En aquest sentit, va manifestar que els pressupostos incloïen les despeses corrents, les inversions i les fonts d'ingressos, afegint que el pressupost consolidat per a l'exercici del 2007 pujava fins a 76.000.052 €. En tot cas, el Sr. Carnero va manifestar que d'acord amb la normativa vigent, els elements que integraven els Pressupostos Generals de l'Ajuntament eren els següents: en primer lloc, l'estat d'ingressos, on figuraven les estimacions dels diferents recursos econòmics a liquidar durant l'any 2007 que s'utilitzarien per a finançar els crèdits de despesa; en segon lloc, l'estat de les despeses, on s'especificaven els crèdits màxims necessaris per tal de posar en pràctica el conjunt de programes i activitats previstos en que es traduïen les fites i objectius polítics, compromesos amb la ciutadania, que calia assolir; en tercer lloc, les Bases d'execució del Pressupost, que contenien l'adaptació de les disposicions generals en matèria pressupostària a l'organització i circumstàncies específiques de l'Ajuntament de Gavà, així com totes aquelles altres necessàries per a la seva gestió, establint quantes previsions es consideressin convenientes per a la millor realització de les despeses i recaptació dels ingressos; i finalment, la documentació complementària, que constava de l'annex de personal, l'annex de les inversions a realitzar durant l'any 2007, on es definien els projectes d'inversions i el seu finançament, l'estat de previsió de moviments i situació del deute i l'estat de consolidació del pressupost del propi Ajuntament amb el de tots els pressupostos dels seus organismes autònoms i en darrer terme, els estats de previsió de despeses i ingressos de les seves societats mercantils. Dit això, el Sr. Víctor Carnero va recordar que el Pressupost era doncs, l'instrument econòmic necessari per assolir els objectius proposats, concretar i executar les accions, durant el present exercici, derivades dels acords del pacte de govern que van signar els grups municipals del PSC i IC-EV-IG, i impulsar els processos estratègics a desplegar a mig i llarg termini, desenvolupats i programats en instruments com l'Agenda 21, el Projecte Educatiu de Ciutat (PEC), el Pla local d'habitatge, o el servei d'assistència domiciliària (SAD), i amb noves eines com l'oficina de planificació territorial i la d'habitatge Local. Així doncs, era de la interacció d'aquests elements, processos estratègics, del Pacte de

Govern i del Programa de Govern, que naixia aquest projecte de pressupost que es presentava avui. D'altra banda, el Sr. Víctor Carnero va manifestar que el pressupost feia palesos els compromisos de govern, apostant clarament per oferir uns serveis de qualitat en resposta a les necessitats dels gavanencs i gavanenques, i més obra pública adreçada a les persones, així com a resoldre els problemes de la ciutadania de la forma més propera i eficaç. Pel altra part, i pel que feia referència al marc socioeconòmic i financer, va dir que calia destacar que el pressupost s'havia elaborat tenint en compte les següents bases: d'una banda, la proposta d'aprovació de les Ordenances Fiscals per a l'any 2007, d'altra, l'evolució experimentada pels ingressos i les despeses en els últims anys, i finalment, l'evolució dels tipus d'interès previsibles per a l'any vinent. Paral·lelament, l'evolució demogràfica de la ciutat ens situava en 45.500 habitants, una ciutat mitjana que posava l'accent en polítiques socials tals com més atenció a les persones i a les famílies, més places escolars, més atenció a la gent gran, més serveis culturals i més respecte per al medi ambient, afegint que l'aplicació d'aquests paràmetres de base permetia concretar l'avaluació dels ingressos i de les despeses previstos per a l'any 2007. Per altra banda, i pel que feia al marc polític local, el pressupost contemplava, com ja s'indicava anteriorment, les actuacions previstes al programa de govern municipal, així com les contemplades al pacte de govern que van signar els grups municipals del PSC i IC-EV-IG per a l'actual mandat. En aquest sentit doncs, dins del marc exposat, el Sr. Carnero va dir que s'havien definit les prioritats polítiques que determinaven els eixos d'actuació, modeladors del pressupost per a l'exercici 2007.

A aquests efectes, el Sr. Carnero va assenyalar en primer lloc una forta sensibilitat per les polítiques de serveis a les persones, augmentant les aportacions adreçades a desenvolupar més benestar social, de tal manera que el pressupost contemplava increments del 16 % en serveis d'ajut a domicili, del 20 % en accions i activitats de dinamització amb la gent gran, un major suport a les entitats socials, amb un augment del 50 %, i alhora, recollia l'entrada en funcionament del nou Casal de la Gent Gran de Can Tintorer, que havia de comportar un augment del 40 % en activitats als casals. També calia destacar la posada en marxa d'un nou equipament a l'emplaçament de l'antic Taller Ocupacional de La Bòbila, que hauria de donar servei a tres entitats socials de la ciutat com eren l'Associació Esclerosi múltiple, FAGA (Familiars de malalts d'Alzheimer i altres demències de Gavà) i ADISGA (Associació de Disminuïts Psíquics de Gavà). A més, va dir que el pressupost permetria desenvolupar equipaments des d'on dinamitzar i impulsar noves polítiques de benestar social que contribuirien a la cohesió social, com el Casal de Can Tintorer, la Casa de les Famílies o l'Auditori Joan Maragall, que en serien exemples ben clars, inversions directes per crear més serveis de proximitat i fomentar activitats socials, artístiques i culturals. A més, s'incrementaven al voltant del 8 % les partides de programació escènica i musical, mentre que en els aspectes relacionats amb la cultura popular i tradicional es contemplaven augments en les partides que farien possible una festa major més participativa i en les de suport a entitats d'aquest àmbit. D'altra part, en l'àmbit juvenil destacaven els projectes de dinamització de les iniciatives dels propis joves, un reforçament de les activitats liderades per la gent jove des de la Casa Gran, i un augment d'entre el 10 i el 16 % de les activitats adreçades a aquest col·lectiu. També es materialitzava un major suport – increment del 22 % - a les accions de dinamització de les entitats, i en la continuïtat de projectes i programes com el Banc dels Temps, la Biblioteca a Casa o el Portal d'Entitats. Així mateix, es destinaven 2.700.000 € a promoure la pràctica esportiva entre els joves, entre escolars, entre la gent gran, entre les famílies, de manera que tothom tingués les mateixes oportunitats esportives, i al voltant d'un milió d'euros en inversions de millora de instal·lacions esportives. Igualment rellevants eren també les actuacions

que concreten polítiques socials adreçades a la inserció laboral dels treballadors i de les treballadores, polítiques d'ocupació que fomenten l'autoocupació, la formació i la capacitació, així com la inserció laboral de col·lectius que precisen major suport, com ara són el de les dones o els joves. En definitiva doncs, aquest Pressupost reflectia en les seves dotacions econòmiques una sensibilitat acusada per les polítiques socials, d'atenció a les persones, del foment de la igualtat d'oportunitats de tots els gavanencs i les gavanenques en accedir a la cultura, al món laboral i a l'educació.

En segon lloc, el Sr. Víctor Carnero va destacar una política social i sostenible d'habitatge, dirigida per les actuacions contingudes al Pla Municipal d'Habitatge previstes a l'exercici, tals com la posada en marxa de l'oficina d'habitatge local i l'acabament de la promoció de 102 habitatges protegits al Sector de Sant Llorenç, entre els barris de Can Tintorer i Can Tries, a través de GTI. En tercer lloc, va destacar el manteniment de la ciutat i del medi ambient, afegint que el pressupost fa possible abordar de manera integral i amb criteris de sostenibilitat aspectes fonamentals per al manteniment de la ciutat. En aquest sentit, s'incrementava en un 10,14% l'aportació municipal a PRESEC, un instrument de caràcter públic de provada eficàcia que permetria que el 2007 millores encara més la neteja dels barris de Gavà; que s'apostés per una jardineria sostenible i s'atenguessin a ritme sostingut aquelles petites inversions de manteniment en l'espai públic que permetés als vianants gaudir més i millor de la vida als carrers de Gavà. Per altra banda, i en relació a la preservació del Medi Ambient, va dir que es consolidaria progressivament la recollida de la fracció orgànica i la recollida segregada, indicant que a més, el Pressupost contemplava també accions per a desenvolupar l'Agenda 21 local. En quart lloc, el Sr. Carnero va dir que es posava l'accent en els barris de Gavà, indicant en aquest sentit que mitjançant el Pla de millora dels barris de Gavà, es veia i veurien la llum 25 actuacions que constituïen una reacció decidida del govern municipal a les necessitats dels ciutadans i les ciutadanes de Gavà detectades en el seu entorn més immediat, el qual comptava amb una dotació de 2.608.310 euros. A la vegada, es posaven en pràctica programes que estimulaven positivament el comerç urbà de proximitat, el comerç que donava vida als barris de Gavà, afegint que eren accions que promocionaven la ciutat, com la Fira d'Espàrrecs; projectes i programes que fomentaven l'ocupació i la promoció econòmica, i que entre tots aplicaven 2.723.660 euros de despesa directa. Finalment, va dir que tampoc podíem oblidar-nos de la consolidació dels serveis de la Policia Municipal, cos molt proper a la ciutadania, que cada cop més estaria al servei del compliment de les ordenances que garantien la bona convivència als nostres barris. En cinquè lloc, va esmentar els grans projectes de ciutat que aportaven cohesió social, indicant en aquest sentit que el Pressupost tenia en compte aquells grans projectes que aportaven transformacions importants en la millora de la ciutat, com ara el Parc Arqueològic de les Mines Prehistòriques de Gavà que a 2007 estaria tot just iniciant el seu camí com a referent cultural de gran abast, i que projectaria amb seguretat el nom de Gavà a entorns propers i llunyans; la remodelació de l'Auditori Joan Maragall que finalitzaria a la primavera de 2007; la remodelació dels carrers de les Colomeres i Montflorit, 2ª Fase; el Pla de Millora dels Col·legis Públics, previst d'executar en els dos propers anys, per tal de dur a terme reparacions d'importància i obres d'adequació que generarien condicions materials idònies per a professors i alumnes; la Caserna del Parc de Bombers a Ponent; l'adquisició de l'edifici que havia de ser, una vegada hagués estat adaptat, la casa de les Famílies; la col·locació de gespa artificial al camp de futbol de Can Torelló; el Casal per a la gent gran a Can Tintorer; l'aparcament de 382 places al subsòl de la Plaça Batista i Roca, i finalment, la pavimentació de carrers. En sisè lloc, el Sr. Carnero va fer referència al compromís social amb el civisme, la participació i la cooperació internacional, indicant en aquest apartat que el pressupost destinaria gairebé 1 milió

d'euros a fer transferències a entitats i institucions sense ànim de lucre per a fomentar el civisme, la cultura, la cooperació i la solidaritat, l'esport de base, les arts, el voluntariat i l'associacionisme. A aquests efectes, tot i que entenia la participació ciutadana com un valor integral, present a bona part de les grans prioritats d'aquest Pressupost, el Sr. Carnero va manifestar també que calia tenir present que aquest valor anava moltes vegades més enllà de les aportacions econòmiques, manifestant que per al proper exercici es destinarien 145.000 euros a programes i nous serveis relacionats amb la participació ciutadana, el desenvolupament dels òrgans municipals de participació (com el Consell de Ciutat), el foment dels drets civils i nova ciutadania, o processos participatius presents en la gestió local, com ho mostrava el fet de que aquest mateix Pressupost es presentaria a la ciutadania per mitjà de l'Audiència Pública que tindria lloc el proper divendres, 11 de desembre. A més, en el present mandat, la cooperació al desenvolupament havia estat un avanç indiscutible, sent l'Ajuntament de Gavà un dels pioners en destinar l'1 % dels seus ingressos propis a aquesta finalitat. Finalment, i en l'àmbit de la nova ciutadania, continuarien impulsant les actuacions previstes al Pla per a la Nova Ciutadania, que tingués per objectiu la integració de les persones nouvingudes. Com a conclusió, va manifestar el Sr. Víctor Carnero, com ho posaven de manifest les xifres, el Pressupost municipal per al 2007 estava al servei d'un Gavà més just socialment, més progressista, modern, sostenible, participatiu i plural, i ho feia sense incrementar, en la pràctica, la fiscalitat municipal, i per tant, sense perjudicar les economies de les famílies, és a dir, amb una política d'ingressos també social. Així les coses, el pressupost estava concebut per a donar respostes properes a la quotidianitat, al dia a dia de les necessitats dels gavanencs i de les gavanenques, en donar respostes realistes als problemes que plantejaven, i sempre des dels barris, des de les entitats i des del diàleg. Seguidament, el Sr. Víctor Carnero va fer una explicació numèrica del pressupost, indicant que el Pressupost General per a l'exercici del 2007 experimentava un increment global del 21,2%, que es podia desglossar en un 9,75% d'augment de les despeses corrents i un 83,8% de les inversions, afegint que tots els grups polítics municipals en coneixien el seu contingut, i en tot cas, que aquest pressupost es presentava al Ple Municipal després de haver estat discutit al si de les diverses Comissions Informatives i Juntes de Govern de les respectives Àrees i Organismes Autònoms, així com en els Consells d'Administració de les diferents empreses i a la Comissió Informativa d'Economia i Hisenda del proppassat dia 13.

Respecte dels ingressos, el Sr. Víctor Carnero va dir que el pressupost ordinari de l'Ajuntament per al exercici 2007, tant pel que feia als ingressos com a les despeses, pujava a la quantitat de 36.500.000 €. En aquest sentit, i en relació als ingressos per operacions corrents, va assenyalar que els impostos i les taxes venien determinades per les Ordenances Fiscals aprovades i per la previsió d'increment dels padrons com a conseqüència de l'augment de les bases fiscals i del nombre d'immobles (habitatges, aparcaments, locals comercials, naus industrials, etc.) i de vehicles, mentre que en relació als ingressos ordinaris, va manifestar que experimenten un increment del 9,75 %. En aquest sentit, dins del Pressupost General, al Capítol IX d'ingressos es contemplava la concertació d'un crèdit de fins a un màxim de 4.800.000 €, per finançar en part el programa d'inversions, afegint que la concreció de la seva quantia, condicions i tramitació es fixaria en el seu moment. A més, també va dir que el pressupost reflectia les prioritats que l'equip de govern s'havia marcat per a l'exercici, prioritats que ja s'havien exposat i que incidien en posar l'accent a la vida quotidiana de les persones, dels barris, dels veïns i de les famílies. D'acord amb aquesta línia d'acció el que es plantejava en primer lloc era destinar recursos en vers els serveis de proximitat, els serveis a la persona, afegint que el pressupost ordinari dedicava un important esforç a finançar polítiques socials per tal de millorar la igualtat d'oportunitats, donar més suport

a les necessitats de les famílies, de la joventut, la gent gran, les dones i altres col·lectius de Gavà que fossin objectiu de suport específic de l'administració local per generar condicions adients pel seu desenvolupament personal. Alguns exemples que mostraven aquest accent en la vocació social d'aquest pressupost eren l'augment de les transferències del Patronat de Serveis Comunitaris, amb un increment en les partides d'aquest organisme adreçades a programes socials, educatius, juvenils, culturals, o a programes pel foment de la igualtat d'oportunitats. En la mateixa direcció s'adreçaven recursos, obtinguts en part de l'1% dels ingressos propis de l'Ajuntament, per a fomentar la cooperació internacional, l'impuls de programes incentivadors del civisme als nostres barris i la promoció dels valors i les actituds relacionades amb els drets civils de la ciutadania. Per altra part, i pel que feia al capítol IV, la quantitat més important eren les transferències d'altres administracions, bàsicament de l'Estat i, en menor mesura, de la Generalitat i de la Diputació, en forma de subvencions condicionades per a programes específics.

En un altre ordre de coses, i pel que feia a les despeses, el Sr. Víctor Carnero va dir que en relació a la despesa corrent, es produïen increments allà on hi havien prioritats polítiques com els àmbits de la protecció social i en el manteniment de la ciutat, assenyalant que aquesta redistribució havia estat possible gràcies a la voluntat d'adaptació de totes les àrees i serveis municipals, per tal d'executar els nous programes sense descuidar els habituals, amb la consegüent optimització dels recursos humans i econòmics a l'abast. Pel que feia referència al Capítol I, de despeses de personal, va dir que aquest contemplava tot tipus de retribucions i indemnitzacions del conjunt dels empleats del sector públic municipal, així com les cotitzacions obligatòries i prestacions de caràcter social i la dotació del fons de pensions, manifestant que la dotació total era de 11.559.987 € i representava el 31,7 % de la despesa ordinària, integrada pel pressupost corrent més l'amortització de préstecs. El Capítol II, de despeses de béns corrents i serveis representava el 14 % de la despesa ordinària, mentre que el Capítol IV, Transferències Corrents, l'import per a 2007 era de 16.748.055 € equivalent al 45,9 % del pressupost ordinari, la qual cosa ens donava idea de l'alt grau de descentralització d'aquest Ajuntament en la gestió i execució del pressupost, afegint que aquest capítol incloïa els recursos municipals destinats als Organismes autònoms i altres ens locals, fonamentalment aquells que treballen en l'àmbit del manteniment de la ciutat, de l'esport, de la cultura, dels serveis socials, de l'educació, de la participació ciutadana i la cooperació així com de la promoció econòmica i el foment de l'ocupació. La despesa destinada a cooperació i desenvolupament era de 178.750 € és a dir una quantia igual a l'u per cent dels ingressos tributaris previstos al capítol I, i es trobava reflectida al pressupost de 2007 en partides de despesa del capítol II i IV. Pel que feia al Patronat de Serveis Comunitaris, el Sr. Carnero va dir que tenia un increment del 6,3 %, amb la finalitat de augmentar les dotacions pressupostàries en les partides que tenien a veure amb el benestar social, mentre que d'altra banda, s'ampliaven els serveis als col·lectius que tenien més dificultats per poder incrementar així la seva qualitat de vida. En el camp de l'acció social s'augmentaven el 16,6 % les partides destinades a la gent gran; les prestacions familiars ho feien en un 18 %, les activitats de dinamització de la gent gran un 16,6 % i els serveis d'ajut a domicili comptaven amb un increment del 16 %. Finalment, en el camp de l'educació, la partida de dinàmica educativa s'incrementava en un 31 %. A més, estava prevista la posada en funcionament del Casal per a la Gent Gran de Can Tintorer que havia de suposar l'ampliació de l'oferta actual amb un nou espai destinat a l'ús i gaudi d'aquest col·lectiu de la ciutat. D'altra banda, també s'augmentava l'aportació al IMGPCN, amb un increment del 25 % per poder atendre les despeses resultants de la posada en funcionament del Parc Arqueològic, mentre que també augmentaven els recursos que es destinaven al manteniment de la ciutat,

augmentant en aquest sentit l'aportació a la societat municipal PRESEC en un 10,14 %. Així mateix, el Sr. Víctor Carnero va manifestar que els capítols III i IX contemplaven la càrrega financera de l'Ajuntament, indicant que els recursos pressupostaris destinats a atendre les despeses financeres de l'Ajuntament en l'actual pressupost representaven el 8,4 % dels ingressos ordinaris, afegint en darrer terme que el deute viu era del 72 % dels drets liquidats.

D'altra banda, i pel que feia al pressupost d'inversions, el Sr. Víctor Carnero va manifestar que aquest pujava fins a la quantia de 12.356.100 € és a dir, el 25,29 % del pressupost de l'entitat i representava un increment del 83,84 % respecte del exercici anterior. En aquest sentit, entre les actuacions més remarcables, el Sr. Carnero va esmentar, dins de les inversions plurianuals, la remodelació de l'Auditori Joan Maragall que havia de finalitzar la primavera de 2007, el Pla de Millora de Barris 2006 i 2007, que contenia unes 25 actuacions de microurbanisme, la remodelació del petit eixampla, el Pla de Millora dels Col·legis Públics, la caserna del Parc de Bombers a Ponent, i l'adquisició de l'edifici que havia de ser, una vegada hagués estat adaptat, la casa de les Famílies. Així mateix., i pel que feia a la resta d'actuacions, s'havia de destacar la pavimentació de carrers i la col·locació de gespa artificial al camp de futbol de Can Torelló. A més, el pressupost d'inversions contemplava, un any més, els esforços habituals i necessaris en el manteniment dels centres educatius, l'arranjament i millora de l'enllumenat públic, adquisició de vehicles, mobiliari, equipament d'oficines, maquinari i aplicatius informàtics, un millor accés a la societat del coneixement, eines diverses, encàrrec de treballs de planejament i projectes, i transferències de capital a Organismes autònoms (Patronat Municipal D'Esports) i Societats Municipals (GTV, PRESEC,SA.) amb la finalitat de substituir o millorar els seu béns d'equip per tal superar o, si més no, mantenir el llinar actual d'eficiència. El Sr. Víctor Carnero va ressaltar també el paper de l'empresa municipal GTI, la qual portava a terme actuacions inversores d'edificació i urbanització encomanades per l'Ajuntament, que calia tenir en compte per tenir la visió conjunta i unitària de les inversions executades a la ciutat, assenyalant entre algunes de dites actuacions en curs el Casal per a la gent gran a Can Tintorer, més de 100 habitatges protegits al sector de la Riera de Sant Llorenç i un aparcament de 382 places al subsòl de la Plaça Batista i Roca. En síntesi, va dir el Sr. Carnero, la incidència en la millora contínua de la ciutat, dels seus barris, dels equipaments públics, de la dinamització econòmica i comercial de Gavà i de la promoció del dret a l'habitatge, eren finalitats cabdals assolides amb inversions concretes dotades de certa intensitat de recursos econòmics que coexisteixen amb altres accions més habituals d'inversió de reposició i millora, esmentades abans. Per acabar, el Sr. Carnero va dir que a l'expedient hi constaven els respectius pressupostos, les bases d'execució, així com les plantilles de l'Ajuntament, organismes autònoms i societats municipals, afegint que en les corresponents juntes de govern, comissions informatives i consells d'administració, aquells havien estat objecte d'una àmplia explicació. En conseqüència, el Sr. Víctor Carnero va dir que s'evidenciava que estàvem en presència d'un projecte de pressupost equilibrat, que suggeria una impressió inicial d'un cert increment, per bé que aquest es feia palès primordialment i de forma decidida en activitats relatives en la prestació de serveis a la persona, en polítiques socials; en la creació de serveis, espais i equipaments que aportaven cohesió social i major participació ciutadana; en fer realitat el dret a l'habitatge per a col·lectius com els i les joves; en integrar la nova ciutadania i en el fet de millorar de manera decidida les oportunitats laborals dels treballadors i les treballadores, i en la millora dels nostres barris. Així, exemples concrets d'aquesta visió progressista del Pressupost eren, recordant-ho de nou, algunes de les grans inversions de ciutat, com el pla de millora de barris o la millora integral dels col·legis. Tot plegat comportava, respecte al pressupost

de 2006, una variació a l'alça del 9,8 % de les despeses corrents i del 83,8 % de les inversions, essent per tant un pressupost que responia a les necessitats de la ciutadania, redistribuint equilibradament els recursos disponibles. Per això, el pressupost que avui es presentava era la concreció material de l'orientació política d'un govern d'esquerres, amb una vocació social inequívoca, culminada amb l'esforç permanent en el vessant inversor. En definitiva, i en opinió del Sr. Carnero, es tractava d'un bon pressupost, no per realista menys ambicions, que atenia ajustadament les necessitats que ara requeria la ciutat, que feia realitat el compromís que l'equip de govern volia assolir i que s'havia de traduir en nous reptes socials, de benestar, de cohesió social, urbanístics i de transformació de la ciutat, portant a terme actuacions que ens ajudessin a continuar fent de Gavà una ciutat amb més qualitat de vida, més atractiva, i en definitiva, una ciutat millor.

A continuació va fer ús de la paraula el Sr. José Antonio Heredia, en nom d'IC-EV, indicant en primer lloc que avui s'estava sotmetent a debat i votació l'aprovació de l'últim pressupost municipal d'aquest mandat, que s'havia caracteritzat per tenir el primer govern de l'esquerra plural, fruit del pacte entre el PSC i IC-EV-IG, afegint que per aquest motiu, volia fer una afirmació, algunes consideracions i una darrera reflexió final sobre un pressupost que era també fruit del treball que havia desenvolupat dins del govern municipal la formació que ell representava. Així doncs, el Sr. Heredia va dir que durant aquest mandat s'havia consolidat i estabilitzat, amb encerts i també amb errades, després d'un govern en solitari del PSC durant 23 anys, un programa i un equip humà que havia garantit el desenvolupament d'una política plural, progressista i d'esquerres a la nostra ciutat, assenyalant que avui es podia afirmar, sense cap mena de dubte, que ens trobàvem davant d'un pressupost amb el contingut social més ampli de tots els d'aquest mandat, afegint que fins i tot, potser el que més, des de la instauració de la democràcia. Era per això, va dir el Sr. Heredia, que IC-EV-IG votaria a favor del pressupost que tant acuradament havia explicat el Sr. Víctor Carnero. Dit això, el Sr. Heredia va dir que volia, a més, fer algunes consideracions, estenent-se més en els fets que no pas en la filosofia econòmica que inspirava el pressupost, tota vegada que ja ho havia fet a bastament el Ponent de l'Àrea d'Economia i Hisenda, per tal de que els ciutadans i ciutadanes podessin veure que s'havia fet, que es feia i que es faria en el futur. En aquest sentit doncs, el Sr. Heredia va dir que no recordava cap mandat a la nostra ciutat, en el qual s'hagués parlat tant d'educació pública i s'hagués treballat tant en la seva defensa, i a més, acompanyat tot plegat de àmplies dotacions i recursos. Certament, s'havia previst una inversió de més de tres milions d'euros per millorar els equipaments educatius, s'havia de crear la tercera guarderia pública a Bòbiles, s'havia de crear una nova escola pública a Gavà Mar, s'havia de posar en marxa el projecte educatiu de ciutat, s'havia donat un ampli suport als centres educatius per tal de no disminuir el nombre d'aules, encara que no s'havia pogut evitar el tancament d'alguna d'elles, però el personal s'havia mantingut, s'estaven desenvolupant diversos projectes a nivell social i solidaris amb els centres educatius, s'havia traslladat l'escola d'adults de l'Eramprunyà a una nova ubicació, per tal de tenir un perfil més propi i no haver de dependre de la delegació de Castelldefels, estaven en marxa diversos projectes de millora dels barris de la ciutat, amb més de quaranta actuacions puntuals amb pavimentació de carrer, millora dels jardins públics, ampliació de voreres i renovació d'algunes xarxes de serveis, la prioritització dels vianants per sobre del trànsit rodat, etc. A més, va dir el Sr. Heredia, se seguia amb la política de subvencions per aquells edificis que no disposaven d'ascensor, es creava el Pla d'habitatge 2006-2012, en el qual es contemplava la construcció de 3575 habitatges, de les quals 1717 ho serien en règim protegit, és a dir, més d'un 45 % de les mateixes, es contemplava també la rehabilitació d'habitatges buits, per després

posar-les al mercat en base a criteris de sostenibilitat, la construcció del tercer ambulatori a l'actual parc de bombers, amb serveis de radiologia, rehabilitació i atenció integrada a les persones, l'adquisició d l'edifici de l'antic Santo Ángel, per tal de convertir-lo en casa de les famílies, el mes de desembre s'havia d'inaugurar un dels edificis més emblemàtics de la nostra ciutat, el Parc arqueològic, els mesos de març - abril es posaria en marxa el Teatre Maragall, rehabilitat en un 100%, passant de ser un equipament de cap de setmana a estar obert tots els dies, al barri de Can Tintorer s'havia e construir una escala mecànica per les persones amb mobilitat reduïda, així com un nou Casal per a la gent gran, una vella reivindicació d'aquesta barriada, s'incrementava en un 28 % el pressupost per a programes socials i de promoció econòmica, és a dir, una aposta valenta per a les persones grans, es treballava per uns servis socials més universals i s'incrementaven els cursos de formació, es consolidaven les polítiques de drets civils i de cooperació, s'incrementaven les polítiques de nova ciutadania, es consolidaven i s'augmentaven les polítiques per la pau i el memorial democràtic. En definitiva, va dir el Sr. Heredia, això no era més que una part de l'actuació del govern local, que ens permetia veure d'una manera clara la importància del treball desenvolupat i sobre tot, la projecció social d'aquest pressupost municipal, la qual cosa, com havia dit, portava al seu grup a votar afirmativament el pressupost. Tanmateix, el Sr. Heredia va dir que governar no consistia només en desenvolupar programes en benefici dels ciutadans i ciutadanes, sinó també administrar els recursos municipals de manera responsable i equilibrada, raó per la qual volia fer una reflexió final: era necessari mantenir les mesures d'estalvi de l'ajuntament per tal de disminuir el deute, encara que no hi havien varetes màgiques, però sense que això tingués de comportar la reducció del programa social o renunciar a la construcció d'equipaments, i sense haver d'acudir tampoc a un increment constant dels impostos a càrrec dels ciutadans i ciutadanes de Gavà, afegint que la seva aposta era la d'anar seguint treballant de forma progressiva en la consecució de millores socials, ni que fos augmentat lleugerament l'endeutament, atès que aquest ajuntament encara disposava d'un ampli marge d'endeutament, sense perjudici de que, d'altra banda, era perfectament possible l'adopció de polítiques de reducció de l'endeutament si es racionalitzava encara més la despesa i es controlava acuradament la gestió impositiva, indicant a més que calia una nova concepció dels traspessos de fons provinents de l'Estat, que calia augmentar per tal de passar del aproximadament 15 % anual a un 25 %. Com a conclusió, el Sr. Heredia va dir que avui era un dia adequat pel tal d'agrair públicament a tos els companys i companyes de Consistori, la seva col·laboració tant en moments d'acord com en els moments de desacord, i en especial, als membres de l'equip de govern municipal per tots aquests anys de treball conjunt, i també per la seva fidelitat a un projecte, dient finalment que volia acabar la seva intervenció amb el desig de que el nou govern municipal que sortís de les properes eleccions locals podés seguir treballant d'una manera plural, i d'acord amb dos dels lemes que havien sortit aquesta darrera contesa electoral, fets i no paraules, i a més, a càrrec d'un equip progressista i d'esquerres.

Seguidament, va fer ús de la paraula el Sr. Marcel·lí Reyes, en nom d'ERC, el qual va manifestar que d'entrada, el seu grup començaria qüestionant de manera global el pressupost, atès que en primer lloc, pensaven que en el d'enguany hi havia una evident desnaturalització de la mateixa estructura pressupostària, afirmació aquesta que es justificava en el fet que si s'observava la realització real del pressupost corrent, especialment en allò que relacionava les modificacions de crèdit dutes a terme al llarg del 2006, es podia tenir la sensació que el que avui en aquí es debatia i discutia tenia ben poc a veure amb allò que després realment s'hauria d'executar. En aquest sentit, el Sr. Reyes va dir que ara feia un any, s'havia aprovat un pressupost consolidat de gairebé

cinquanta nou milions i mig d'euros, i avui se'n votava un de prop de setanta sis milions d'euros, si bé aquest augment tant considerable era més aparent que real, ja que a l'hora de la veritat, i en virtut de les constants i múltiples modificacions de crèdit, aquest pressupost que es va votar el 2005, havia crescut i s'havia modificat al llarg d'aquest any fins arribar finalment als setanta dos milions d'euros. De fet doncs, va dir el Sr. Reyes, el pressupost que avui es votava vindria a ser una continuïtat del que s'estava executant hores d'ara en la pràctica, i podria també en el seu moment ser alterat, sense que tingués res a veure amb el que ara s'estava debatent. Així, per exemple, el pressupost del 2006 tenia previstos un milió d'euros en unes despeses que en opinió d'ERC es podrien estalviar, com publicitat i propaganda, atencions protocol·làries, mitjans de comunicació, etc., tot i que aquestes partides que, si bé ja en origen es consideraven excessives, ara s'havien augmentat fins a un 37 % més, un augment que era superior fins i tot a l'augment de la despesa prevista en activitats i serveis que al llarg del 2006 "només" s'havien modificat a l'alça un 24 %. Per tant, va dir el Sr. Reyes, per la via de les modificacions de crèdit, s'acabava fent realitat un augment de les despeses sumptuàries que s'amagaven convenientment en moments que, com ara, es posava a debat públic, l'estructura de la despesa pública, és a dir, en que es destinaven els diners públics, i per tant, de quina manera es governava i amb quines prioritats es feia. D'altra banda, i pel que feia a la qüestió del deute públic i el seu cost corrent, el Sr. Reyes va manifestar que el pressupost consolidat mostrava que pel 2007 la despesa ocasionada pel deute públic es triplicava i començava a constituir un autèntic llast per a l'economia municipal, atès que si a mitjans d'aquest any es calculava que el deute municipal costava a l'ajuntament, entre interessos i amortitzacions, un total de 9.000 euros diaris, pel 2007 es preveia que el cost assolís els 27.000 euros, de tal manera que el cost corrent del deute públic constituiria un 13 % del pressupost total municipal, i això era així perquè aquest 2007 es començaven a pagar els enormes préstecs acordats els anys 2005 i 2006, amb els dos primers anys de carència. En aquest mandat, entre el 2004 i el 2007, s'havien demanat en préstecs un total de gairebé 22.000.000 d'euros, cosa que ja ultrapassava els ingressos propis ordinaris anuals. Més encara: mirant l'estructura del ingressos, els impostos i taxes augmentaven respecte del 2006 pràcticament un 10 %, de tal manera que tenint en compte l'augment de població previst això representava un augment de la pressió fiscal per càpita del 7,9 %, passant de 518 € a 560 € per persona, molt per sobre de la inflació interanual que estava en aquests moments en un 2,6 % segons les dades avançades en el mes d'octubre. D'altra banda, el Sr. Reyes va dir que aquests pressupostos eren l'exponent del que per ERC era l'error polític més greu que el govern municipal havia realitzat en les darreres dècades, l'error de vendre's part del terme municipal als promotors immobiliaris a través del projecte del Pla de Ponent, afegint que l'expressió "vendre" no era gratuïta, encara que - va indicar el Sr. Reyes - en tot cas, ara no era el moment d'entrar a discutir ni l'impacte ambiental ni la pèrdua d'espais lliures i verds que havia de provocar el Pla de Ponent, atès que aquest debat ja s'havia portat a terme moltes altres vegades en aquest mateix ple, donant-se a més la circumstància de que només un 40% de la ciutadania es posicionava a favor del projecte. A aquests efectes, el Sr. Reyes va dir que el que avui tocava era parlar de pressupostos, indicant que el seu grup volia denunciar que a canvi d'aquest pla urbanístic, l'ajuntament ingressaria aquest exercici més de 5 milions d'euros, per bé que només se'n gastaria poc més d'un milió en la urbanització d'aquest projecte; el més trist de tot això, va manifestar el Sr. Reyes, era que aquests beneficis no es destinarien al manteniment ni al servei de noves zones urbanitzades o a la millora del comerç local, o a tirar endavant projectes que hores d'ara estaven aparcats, sinó que s'usarien per tancar forats en el nucli actual, com el pla de millora de les escoles o els nous equipaments del centre, la rehabilitació d'edificis i espais públics, millores a la via pública, asfaltat de carrers, o fins i tot, per pagar els lots de Nadal. En aquest sentit, el Sr. Reyes va reiterar que era molt trist que, una vegada

disminuït el pressupost ordinari a causa del pes excessiu del deute públic i del cost de la despesa sumptuària, els serveis de la ciutat s'haguessin de prestar i adequar hipotecant per sempre i venent al millor postor un recurs únic com era el sòl i l'espai lliure local, indicant que això era pa per avui i fam per demà, i afegint que quan els residents dels nous barris reclamessin els serveis i el manteniment dignes d'aquests, es podrien trobar amb un pressupost municipal sense recursos extraordinaris que no permetés res d'això. Certament, va dir el Sr. Reyes, la Llei d'Hisendes Locals tenia determinades limitacions, i d'altra banda, tothom sabia prou bé que els ajuntaments finançaven les despeses d'avui urbanitzant espais lliures que haurien de quedar per demà, però això no hauria de ser així, atès que hi havia una altra opció com la de reduir despeses sumptuàries o rebaixar costos superflus, cosa que no es feia. Per totes aquestes raons doncs, el grup municipal d'ERC votaria negativament el projecte de pressupost 2007, a menys que s'adoptessin els canvis que es proposaven a continuació. Primer, canvis substancials a l'hora de controlar la despesa, menys propaganda, menys despesa sumptuària, menys fotografies en colors, més serveis i de millor qualitat. Segon, les partides de sous d'alts càrrecs i personal eventual directiu pràcticament no canviaven respecte del pressupost municipal modificat vigent, quan era cert que ja amb motiu del debat del pressupost per a l'any 2006, ERC havia criticat un augment en aquest concepte de prop del 30 %, raó per la qual el seu grup tornava a proposar una reducció substancial d'aquestes despeses; d'altra banda, i pel que feia a les dietes per assistència a juntes de govern i consells d'administració d'organismes autònoms i societats municipals, respectivament, va dir que la participació dels càrrecs públics en aquests organismes ja anava inclosa en el sou o en les dietes que es percebiën com a representants municipals, mentre que pel que feia a assessors i veïns nomenats a proposta de l'equip de govern o de l'oposició, el desenvolupament de la consciència participativa passava per potenciar la voluntarietat i augmentar en tot cas les subvencions; per això, a l'igual que l'any passat, proposaven de reduir-les en una primera fase a la meitat, de cara a una supressió progressiva. En tercer lloc, el pressupost inicialment aprovat destinava prop de dos milions d'euros a despeses que es podrien anomenar sumptuàries, com per exemple propaganda, difusió de les activitats municipals, atencions protocol·làries, dietes d'òrgans de govern, personal del Bruguers, Ràdio Sellarès, Gavà Televisió, partides de lliure disposició de la Junta de Govern Local, amb un increment del 5 % respecte de l'inicialment previst l'any 2006, etc.; en aquest sentit, el Sr. Reyes va dir que tal com havia dit i venia repetint des de l'any 2003, calia disminuir severament aquest tipus de despesa, tot reorientant el format del periòdic municipal de manera que servís de substitut de tota la paperassa que en forma de fulletons, díptics, tríptics, banderoles o cartelleria s'adreçaven a la ciutadania per tal d'anunciar activitats, un periòdic molt més àgil i amb un contingut radicalment diferent de l'actual; així mateix, la despesa de GTV, SL només baixava lleugerament, tot i que estava previst que a l'any 2007 aquest servei deixés de funcionar, passant a ser assumit col·lectivament pels municipis del delta en el marc de la nova TDT; finalment, i pel que feia a Ràdio Sellarès, va dir que ja feia anys que el seu grup pensava que des de la creació de Gavà Televisió, havia deixat de prestar la funció per la qual havia estat creada inicialment, i en aquest sentit, en absència de dades rigoroses sobre el seu impacte real en la ciutadania, ERC proposava el tancament progressiu de l'emissora, però que respectés i salvaguardés els drets dels seus empleats, i era per aquest motiu que proposaven de reduir sensiblement la despesa en aquestes partides per tal de destinar-la a noves activitats, programes o inversions com ara crear un pla integral contra la pobresa a Gavà, un programa de control i eradicació de l'absentisme i el fracàs escolar, l'excavació del poblat ibèric del Calamot, la vila romana del pla de Queralt i la rectoria de Sant Pere, l'adquisició pública del castell d'Eramprunyà, la promoció turística de Gavà, la construcció del nou centre cívic i casal d'entitats a les Colomeres, el soterrament de les línies d'alta i mitja tensió que travessaven sòl urbà, l'increment i

adequació dels carrils bici i l'adquisició de terrenys de l'entorn de la Murtra per ampliar l'espai protegit. En quart lloc, va demanar l'increment substancial del capítol de subvencions a entitats i organismes, indicant que l'any passat havia estat objecte de debat en aquest mateix ple de pressupostos la diferència entre la concepció republicana de la cosa pública i les concepcions derivades d'altres ideologies en la importància i respecte que mereixien les iniciatives cíviques i socials, indicant en aquest sentit que per ERC l'acció dels poders públics havia de fomentar la iniciativa cívica col·lectiva en les seves múltiples expressions, sense ingerències ni substitucions, tot oposant la idea del dirigisme social de l'administració a la de la promoció cívica, de tal manera que l'administració només havia d'actuar com a supletòria tot donant un suport de base, però la iniciativa i la gestió havia de pertocar de forma diferent a la mateixa societat civil organitzada, afegint que en el conjunt d'activitats i serveis municipals això només es donava en quatre casos: la programació del teatre infantil, que es gestionava a través de la xarxa d'espectacles, l'atenció als drogodependents, a través de l'associació per l'ajuda a minories marginades, la vigilància forestal i la vigilància i salvament de ferits, que es canalitzaven a Gavà a través de l'Agrupació de Defensa Forestal i de la Creu Roja, respectivament, encara que aquestes dues darreres eren institucions de caràcter semi-públic, ja que estaven regulades a través de normes de rang superior, i per tant, només les dues primeres es feien efectives directament a través de la societat civil; en canvi, altres activitats com les festes populars, espectacles esportius o la consolidació, millora i manteniment dels barris no es feia a través de les entitats culturals, esportives o veïnals, sinó directament per part de l'Administració municipal, tot i que era ben cert que per la Festa Major, aquest 2006 s'havia adoptat finalment la proposta que ERC havia presentat en el primer ple municipal en que va ser present en aquest mandat, i la programació es va elaborar amb participació de les entitats; tanmateix, el Sr. Reyes va dir que el seu grup volia anar molt més enllà, i en una primera fase que hauria de potenciar-se progressivament, tornaven a proposar que s'incrementessin substancialment les subvencions a entitats, clubs i organismes locals, de tal forma que se'ls permetés organitzar i gestionar les activitats adreçades al conjunt de la ciutadania, de tal manera que l'ajuntament deixés la gestió de les activitats en mans dels seus protagonistes i es limités a fer d'administrador i fiscalitzador dels diners públics. En cinquè lloc, el Sr. Reyes va dir que tota vegada que s'havien produït unes declaracions en el butlletí municipal Bruguers núm. 67, de 18 de setembre de 1993, segons les quals el govern local s'havia compromès davant dels ciutadans a destinar a serveis socials el possible benefici de la zona blava, el Sr. Reyes va dir que el seu grup proposava com cada any, introduir el següent paràgraf en l'article 6 de les bases d'execució del pressupost general: "El superàvit produït per la zona blava queda vinculat a les despeses en serveis socials gestionades pel Patronat Municipal de Serveis Comunitaris", afegint que en la seva opinió s'hauria de destinar una partida al desenvolupament d'un programa d'oci alternatiu especialment dirigit al jovent. En sisè lloc, tal com ERC havia proposat l'any passat, i atès que existia una segregació pressupostària de les partides que pertocaven a la nova Àrea de Via Pública, Seguretat ciutadana i Manteniment, el Sr. Reyes va dir que creia que la gestió d'aparcaments i zones blaves municipals hauria de correspondre a aquesta àrea; a més, la vigilància dels edificis municipals que actualment estava encomanada a empreses privades de seguretat, així com les despeses de vigilància de la Fira d'Espàrrecs, del Museu i de les mines neolítiques, hauria de ser prestada per efectius públics, amb dependència orgànica d'aquesta àrea de Via Pública, raó per les quals ERC proposava traslladar i integrar tota la despesa i els ingressos en aquests conceptes dintre dels pressupost de l'ajuntament. Finalment, i en setè lloc, el Sr. Reyes va manifestar que el seu grup ja havia defensat l'any passat que GTI i Gavanenca no eren les empreses més adients per canalitzar el patrocini del Club de Futbol Gavà, i a més, tampoc compartien que aquest club fos l'únic en rebre aquest tipus de suport

municipal, ja que la ciutat tenia altres clubs i esportistes d'alt nivell, que possiblement mereixien i precisaven d'un suport addicional a través del patrocini, proposant la creació dins del Patronat d'Esports d'una empresa de promoció i de patrocini de caràcter mercantil, específicament dedicada a aquestes finalitats, indicant a més que tots aquests objectius ERC els compliria amb les esmenes i els canvis de partides que el Sr. Tinent d'alcalde tenia en el seu poder des del dia 13 d'aquest mateix mes.

A continuació va intervenir el Sr. Francesc Xavier Alavedra, en nom de CiU, el qual va començar indicant que aquests eren els darrers pressupostos del mandat municipal 2003 – 2007 i com sempre, estaven convençuts que el seu grup municipal havia aportat i aportaria idees i treball per millorar la qualitat de vida dels ciutadans i ciutadanes de Gavà. A aquests efectes, va dir que amb alguns projectes havien estat d'acord, mentre que en d'altres estaven totalment en desacord, atès que tenien diferents formes o maneres d'entendre certes prioritats per al municipi. Dit això, el Sr. Alavedra va passar a exposar el seu posicionament sobre el projecte de pressupostos per al 2007 presentat per l'equip de govern. Així les coses, el Sr. Alavedra va assenyalar que en el BOE de 9 de desembre de 2004, es va publicar la nova instrucció de comptabilitat local que va entrar en vigor el dia 1 de gener de 2006, però en canvi, els pressupostos que s'havien presentat s'ajustaven a l'estructura establerta per l'ordre del Ministeri d'Economia i Hisenda de 20 de setembre de 1989, indicant que aquesta situació provocava un incompliment legal que hauria de ser corregit abans de l'aprovació definitiva del pressupost, i que seria objecte d'una al·legació per part del Grup Municipal de CiU durant el període d'informació pública. A més, el Sr. Alavedra va dir que el pressupost de Gavà per l'any 2007 no donava compliment a l'objectiu d'estabilitat pressupostària aprovat per les Corts Generals per al 2007, donat que per a l'any 2007 es determinava un dèficit zero per a les Corporacions Locals (definit com la diferència entre capacitat i necessitat de finançament en termes del Sistema Europeu Contable-95, normativa bàsica europea), i que en la seva conseqüència, no es complia amb allò determinat a l'article 165.1 del Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei reguladora de les Hisendes Locals, que establí l'obligació del pressupost d'atendre el compliment del principi d'estabilitat pressupostària en els termes previstos a la Llei 18/2001. Així les coses, el Sr. Alavedra va assenyalar que aquest incompliment del principi d'estabilitat pressupostària era degut a la previsió de consignar nous préstecs per valor de 4.800.000 €, mentre que l'amortització prevista per l'any 2007 era de 2.233.358 €. D'altra banda, amb el pressupost consolidat que s'havia presentat per l'any 2007, els ingressos corrents de 40.655.500,00 Euros no eren suficients per fer front a les despeses corrents i a l'amortització del deute previst, la qual cosa comportava un estalvi net negatiu previst en aquest pressupost de 2.143.100,00 Euros. Així mateix, les despeses financeres s'incrementaven també un 28,4%, fins a 835.000 Euros, i encara que aquests números venien condicionats per l'empresa GTI, això no deixava de ser una evidència de que: primer: totes les inversions previstes i les inversions que necessitava Gavà no es podien pagar a no ser que arribessin subvencions o s'incrementés l'endeutament; segon, el progressiu increment de l'endeutament dels últims anys portava, any rera any, més a prop de paralitzar les inversions de futur a causa del sobreendeutament, afegint en aquest sentit que per l'any 2007 el total del deute a curt i llarg termini era de 51 milions (36 dels quals eren a llarg termini), la qual cosa suposava el 125% dels ingressos previstos corrents. Per altra part, calia destacar també que, a més, el propi informe d'intervenció reconeixia que no constava a l'expedient la situació dels projectes d'inversió ni la fase en la que es trobaven, ni tampoc cap informe incloent les despeses de funcionament i conservació per exercicis futurs. Per si no n'hi havia

prou, el propi informe recomanava que caldria que els serveis gestors incorporessin un calendari de realització dels projectes inclosos en el capítol d'inversions, ni tampoc constava la previsió de despeses plurianuals i tampoc el pla d'inversions per quatre anys. El Sr. Alavedra va recalcar que tots aquests documents eren documents legalment obligatoris a incorporar a l'expedient i que no hi eren. Així doncs, va dir el Sr. Alavedra, era un altre incompliment legal que s'hauria d'esmenar abans de l'aprovació definitiva del pressupost. D'altra banda, i pel que feia al capítol I i III d'Ingressos, CiU no compartia l'augment dels impostos i taxes inicialment fixats en les ordenances fiscals que havien estat objecte d'aprovació en el darrer Ple de l'Ajuntament, amb un increment per l'any 2007 del 3,7%, ja que l'IPC interanual s'havia situat al 2,5% a Espanya i al 2,6% a Catalunya. Així mateix els impostos directes creixien un 13%, sense oblidar-se de l'IBI, que creixia aproximadament un 10%. El Sr. Alavedra va qualificar aquests augments d'intolerables, si es tenia en compte que els sous dels treballadors no s'apujarien als mateixos nivells i que una vegada més, hauríem de suportar una pressió fiscal que ofegaria la ciutadania del nostre municipi. En tot cas, el Sr. Alavedra va dir que, com es podia comprovar, l'exposició de CiU era enguany més política que econòmica, per la senzilla raó que en el pressupost d'inversió no havien sabut veure cap partida sobre els tres punts que el grup municipal de CiU va aportar en els passats pressupostos, quan el cert era que l'equip de govern havia indicat que es tindrien en compte en el 2006 ó 2007. Aquests tres punts eren: primer, l'assignació d'un terreny per ubicar un nou Pavelló d'Esports a la ciutat; segon, la modernització del Mercat Vell perquè aquest esdevingués un mercat i un centre lúdic que tan falta li feia per dinamitzar l'Illa i tot el barri del Centre; i tercer, la residència per a disminuïts psíquics, afegint que caldria que durant el 2006 s'assignés un terreny per cedir a la Generalitat de Catalunya, per a la construcció d'una futura residència comarcal per a aquest col·lectiu. Per altra part, el Sr. Alavedra va manifestar que se suposava que en la propera intervenció del Sr. Tinent alcalde, es donaria alguna explicació d'on estaven contemplades aquestes propostes. Per altra part, el Sr. Alavedra va dir que el grup municipal de CiU faria la mateixa esmena que havien fet a la Comissió Informativa d'Economia i Hisenda del passat dia 13 als pressupostos d'inversions per al 2007, indicant en aquest sentit que: primer, calia que s'estudiés dotar una primera partida per executar un aparcament a la Torre Lluc, tan necessari per dinamitzar el barri del Centre, i que tantes vegades havia demanat el seu grup municipal; i segon, demanar que per fi es posés fil a l'agulla per tal de renovar el Mercat Vell i Centre Lúdic, una proposta que CiU feia molts anys que també estava demanant, entès com un projecte que havia d'ajudar a enriquir comercialment el Centre, i que amb mesures de prohibició com les que estava duent a terme l'equip de govern, no s'estava aconseguint. Així les coses, el Sr. Alavedra va manifestar que CiU estava completament segura que tothom, al igual que l'equip de govern, coincidia amb aquesta necessitat, encara que s'havia optat per altres prioritats, no coincidents algunes d'elles amb les que defensava CiU. Així doncs, el seu grup esperava que si no s'inclouïa cap partida per aquestes dues esmenes als pressupostos per l'any 2007, sí que en el seu programa municipal per a les properes eleccions de maig ho fessin constar com a dos punts de l'equip de govern, amb la finalitat de que es podés dur a terme, amb el benentès que CiU sí que ho faria constar. D'altra banda, i pel que feia al pressupost de despeses, el Sr. Alavedra va dir que en el Capítol II hi havien una sèrie de Partides destinades a reparació de vehicles, consums d'energia elèctrica, aigua i gas, comunicacions telefòniques i postals i despeses jurídiques que semblaven insuficients per a una adequada gestió dels serveis i que probablement serien superiors al que s'havia previst. A més, calia destacar partides com la previsió de Despeses Jurídiques per valor de 80.674€ que evidenciava la mala gestió municipal, ja que s'havia de fer front a moltes denúncies. Així mateix, i pel que feia al

Capítol de multes de trànsit per l'any 2006, el Sr. Alavedra va dir que s'havien pressupostat set-cents mil € mentre que per l'any 2007 el pressupost era d'un milió d'euros, de tal manera que es pretenia recaptar ni més ni menys que un 42% més que l'any anterior; de totes maneres, el Sr. Alavedra va dir que el seu grup municipal considerava que la nova Rambla per a vianants, que havia comportat la desaparició d'unes 116 places d'aparcament de zona blava, comportaria una davallada en la recaptació en multes per infracció horària i per tant, la partida d'ingressos quedaria sobrevalorada. Tanmateix, i pel que feia al Capítol d'inversions, l'any 2006 es van pressupostar 6.720.952 € mentre que per l'any 2007 el pressupost era de 12.356.100 € la qual cosa comportava un increment del 83,84%. En aquest sentit, tot i que les prioritats de CiU eren unes altres, en general estaven d'acord amb aquestes inversions al nostre municipi, ja que qualsevol inversió que suposés una millora per a la ciutat, seria recolzada per la seva formació. En qualsevol cas però, aquest fort increment era en base a demanar un crèdit de 4.800.000 € (798.652.000 Ptes) i d'obtenir per gestió urbanística 5.555.153 €, afegint que de la Mancomunitat de Municipis de l'Àrea Metropolitana de Barcelona i de la Generalitat de Catalunya només s'obtenien 2.000.946 €. A aquests efectes, el Sr. Alavedra va dir que el grup municipal de CiU esperava que els convenis urbanístics es podessin cobrar i consegüentment, es podés fer front al capítol d'Inversions, assenyalant a l'equip de govern que per part del grup municipal de CiU no es posaria cap impediment, ja que aquestes inversions, com havien dit anteriorment, eren en benefici de la nostra població. Per altra part, i pel que feia a l'endeutament, el Sr. Alavedra va dir que el deute de l'Ajuntament i de les Societats Municipals de Gavà sumaven les següents quantitats a 31 de desembre de 2006 un total de 44.684.578,65 € i això sense comptar els 4.800.000 € (798.652.800 ptes) de crèdit que s'haurien de demanar durant el 2007 per tal de fer front a les inversions. A més, en la taula del deute es trobava a faltar la columna dels interessos i amortitzacions de cada amortització pendent i el seu total. Finalment, i pel que feia al personal, el pressupost de les 241 persones que conformaven la plantilla de personal de l'Ajuntament de Gavà era de 11.559.987 €, mentre que les que eren de lliure designació, és a dir escollides directament per l'equip de govern, cobraven més del 5,5% del total d'aquest pressupost, sense comptar el personal de lliure designació de les diferents empreses municipals i organismes autònoms, que figuraven com a assessors i altres. En conclusió, el Sr. Alavedra va dir que el grup municipal de CiU volia expressar la seva preocupació perquè aquest pressupost s'acostava cada cop més al col·lapse financer, situació que es venia repetint any rere any, arribant el 2006 a un deute de 44.684.578,65 Euros. Així doncs, per tot el que havien exposat anteriorment, el Sr. Alavedra va manifestar que el seu grup ja avançava el seu vot negatiu a aquests pressupostos.

El Sr. Jaume Grau, en nom d'EUiA, va començar la seva intervenció indicant que el seu anàlisi també seria més polític que no pas comptable, i en sentit, va manifestar que aquest era l'últim pressupost del mandat 2003-2007, que havia començat sense un pla d'actuació municipal que delimités el full de ruta del que havia de fer el govern municipal, els objectius, i per tant, el model de ciutat, afegint que altres vegades havia sentit com a resposta aquest comentari que el model de ciutat ja venia expressat en el seu programa electoral, manifestant que potser hagués estat bo que s'hagués començat amb un procés de informació pública i de participació, com s'havia fet a d'altres ajuntaments, de quina seria la previsió d'actuacions al llarg del mandat que permetés que es conegués per part de la ciutadania quins eren els objectius d'aquest govern. Per tant, en opinió del Sr. Grau, s'havia començat perdent l'estela d'altres ajuntaments que

tenien formes més obertes d'informar en relació a les seves actuacions i les seves previsions. Així les coses, el Sr. Grau va dir que el pressupost que avui es presentava tenia una suma d'elements negatius, amb els quals es discrepava de forma molt considerable, si bé també incorporava millores i actuacions que realment eren necessàries per a Gavà des de feia temps, algunes de les quals arribaven tard, i a més, ja havien estat proposades per EUiA feia anys en aquest mateix ple, encara que no s'havien arribat a materialitzar per la no prioritització de les mateixes per part de l'equip de govern, si bé va reiterar que calia admetre que el pressupost tenia també aspecte positius que després esmentaria. En l'aspecte negatiu, el Sr. Grau va dir que l'anàlisi del seu grup començava per assenyalar que l'augment de les inversions responien fonamentalment a una aportació extraordinària d'ingressos per part d'empreses privades, arrel del Pla de Ponent, la qual cosa representava des del seu punt de vista una mica perillosa, a l'entrar en un joc consistent en comptar amb ingressos urbanístics per finançar actuacions que altrament serien necessàries i en alguns casos, imprescindibles i urgents, indicant en aquest sentit que consideraven del tot desencertat començar a liquidar un recurs escàs i limitat com el sòl per finançar actuacions, algunes de les quals eren puntuals, arribaven tard i a més, va insistir, haurien d'haver estat prioritzades abans pel govern municipal. D'altra banda, el Sr. Grau va dir que, cada vegada més, aquest pressupost s'estava convertint en un mer exercici de reflexió de manifestació de voluntats, que moltes vegades no s'assemblava en res en la seva execució final. A més, va dir el Sr. Grau, una de les coses que es repetien any rera any era l'aplicació, poc coherent, d'ingressos extraordinaris a despeses la major part de les vegades ordinàries, que o estaven consolidades o s'acabaven consolidant en el pressupost municipal, que comportava un augment d'aquesta dependència cap a ingressos moltes vegades no previstos o puntuals per despeses moltes vegades socials, fixes, i per tant imprescindibles, que calia no només que es mantinguessin, sinó que creixessin. A més, el Sr. Grau va dir que la capacitat d'incidir d'un ajuntament com el nostre, no només passava pel pressupost ordinari, sinó també per les inversions finançades amb l'endeutament, element aquest respecte del qual el seu grup no podia deixar d'expressar la seva preocupació, atès que si a 31 de desembre de 2004, el capital pendent d'amortitzar en bancs i caixes era de prop de 16 milions d'euros, a 31 de desembre de 2006, és a dir, només dos anys més tard, la previsió era de 23 milions d'euros, la qual cosa significa un increment de prop d'un 50 %, i això només comptant els préstecs a llarg termini que tenia concertats l'ajuntament. Això, sumat a un senzill anàlisi dels números, portava a EUiA a la reflexió de que s'estava entrant en una situació de poc marge de maniobra, davant l'eventualitat d'haver d'afrontar qüestions altament necessàries per a la ciutadania, indicant que si es miraven les dades del pressupost consolidat, els ingressos propis, és a dir, Capítols I, II i III de l'ajuntament i del conjunt d'organismes i empreses, sumaven poc més de 27 milions d'euros, quan el deute municipal existent realment a final de 2006, sumat a la previsió de nous crèdits hipotecaris, ens portava també a una previsió de 27 milions d'euros, i per tant, hom podia dir que es tenien tots els ingressos propis hipotecats o compromesos automàticament; però si a l'anterior se li afegien els aproximadament 15 milions d'euros que hi havia disposats en concepte de pòlisses de crèdit a nivell d'empreses municipals, pràctica d'altra banda poc transparent i poc correcte de cara a finançar actuacions que de vegades eren necessàries, es venien a ultrapassar els 40 milions d'euros. A més, els ingressos propis, com havia dit abans, no passaven de gaire més dels 27 milions d'euros, i comptant transferències corrents d'altres entitats, com podien ser la Generalitat, l'Estat, etc., portaven a sumar 11 milions més, és a dir, 38 milions d'euros. Així doncs, segons el Sr. Grau, no només teníem un deure de 40 milions d'euros, sinó que les despeses fixes consolidades, dels Capítols I, II i III, eren de més de 37 milions

d'euros, i per tant, estàvem en una situació en la qual tots els ingressos propis i transferències d'altres Administracions superiors, només ens servien per pagar les despeses corrents, però no per amortitzar deute o per tenir més capacitat d'endeutament, amb la qual cosa probablement estàvem per sobre del 70 % real d'endeutament. Així les coses, el Sr. Grau va dir que aquest ajuntament estava entrant en una fase d'hipotecament de les polítiques públiques, que caldria superar, ja que en cas contrari no es podrien prestar nous serveis ni fer noves inversions, llevat que el nou Estatut aportés més ingressos, cosa de moment improbable. Per altra part, i en relació a partides concretes que EUiA havia criticat en altres ocasions i que no volia deixar de recordar, atès que incidien de manera important en el pes negatiu de la balança, eren les referents als alts càrrecs, publicitat i propaganda, atencions protocol·làries, etc., mentre que pel que feia als ingressos, va dir que el seu grup considerava que no era de rebut que es contemplés un milió d'euros procedents de multes de trànsit, quan aquest concepte no hauria de ser una de les bases del pressupost ordinari. Al mateix temps, el Sr. Grau va dir que a la vista del conjunt de les actuacions, algunes de les quals positives, com havia dit, es desprenia també que n'hi havia d'altres que s'havien deixat de banda, tot i que el seu grup les havia reclamat reiteradament, però que no s'havien materialitzat, com per exemple actuacions a barris com el de les Farreres o la Barceloneta, que requerien d'actuacions socials i urbanístiques urgents per afrontar, o barris sense pràcticament cap equipament, com el cas de Colomeres, que seguien estant infradotats en funció de la seva població. Així mateix, el Sr. Grau va dir que EUiA trobava també poc correcte el fet de que s'haguessin concentrat un nombre excessiu d'obres a final de legislatura, encara que potser es podés explicar pel fet de canvi d'Alcalde a meitat de mandat, obres que d'altra banda la ciutadania, de manera contrastada, considerava innecessàries o no urgents, no prioritàries, i de vegades també, mal acabades, la qual cosa podia portar a qüestionar-se en algunes ocasions la bona utilització i optimització dels diners públics. També actuacions imprescindibles des de feia molts anys, com la millora d'escoles, reiteradament s'havia amagat el cap sota l'ala, mirant cap a un altre cantó, quan el cert era que algunes escoles públiques portaven més de dues dècades funcionant sense pràcticament cap inversió. A més, el Sr. Grau va dir que per EUiA tampoc els havia agradat el sistema de que aquestes obres públiques al carrer estiguessin portant cap a una privatització de l'aparcament, qüestió aquesta que preocupava a la ciutadania. Tanmateix, això no volia dir que no s'haguessin de prendre mesures per tal d'afavorir la vianalització dels carrers, fet aquest que aplaudien, però també era cert que es generaven tensions socials i conflictes quan les places d'aparcament a la via pública passaven de ser gratuïtes a ser places de pagament, i no per què no fos a priori una mesura inviable o perjudicial, sinó bàsicament per què la seva aplicació tendia a afavorir a altres rendes que podien adquirir sense problemes places d'aparcament a preus elevats, o pagar preus de zones blaves en principi insignificants per segons quins nivells de renda, però que en el cas de les classes més desfavorides podien tenir dificultats per accedir a aquests tipus de serveis. D'altra banda, també hi havien actuacions socials que seguien estant al calaix dels mals endreços, ja que no acabaven de sortir en les polítiques municipals, indicant a aquests efectes que estava pensant en sectors que encara tenien risc de fractura social, i que entenia que aquestes situacions encara no s'havien enfrontat en tota la seva dimensió, les quals requerien de mesures que ja portaven anys aplicant-se a altres llocs i que EUiA feia anys que venia reclamant, com per exemple els plans de garantia social, més escoles taller o més plans d'ocupació. Una altra actuació respecte de la qual es negava contínuament una major aportació econòmica era afrontar la problemàtica de les drogodependències i tot el que això generava, amb un pla integral que disposés dels suficients recursos municipals o d'altres administracions, que

permetés reduir la tensió i conflictitat social i afavorir que aquestes persones podessin ser reintegrades socialment, qüestió aquesta que de vegades semblava que també es volés dissimular. Així mateix, el Sr. Grau va dir que l'aplicació de l'Agenda 21 i d'altres mesures mediambientals eren més lentes del previst, i a més no tenien tota la dotació econòmica que caldria; que hi seguien havent greus problemes de mobilitat, com s'havia vist darrerament en el cas de RENFE, certament no atribuïbles directament a l'ajuntament, però respecte dels quals es podia detectar la manca d'un lideratge polític des de feia mesos, per no dir anys; dèficits greus en quan a l'accessibilitat i mobilitat per anar en bicicleta o per persones determinades en les zones industrials de la ciutat, i també pel que feia a la mobilitat en el cas dels vehicles, amb mesures per millorar la seguretat dels vianants, moltes vegades reclamades a aquest ajuntament, i moltes vegades rebutjades, mentre que les que es començaven a aplicar, o eren amb massa timidesa. En definitiva, el Sr. Grau va dir que es podria fer una crítica molt més extensa respecte de mesures que s'haurien d'haver aplicat ja feia temps però no afrontades, tot i ser d'alta prioritat, indicant en aquest sentit que, encara que algunes d'elles s'havien tornat a demanar en forma d'esmenes, encara que – pensava – amb poques perspectives d'èxit, el cert era que configuraven uns matisos tant grans respecte del model que aplicava l'equip de govern municipal que, sense ser ni millors ni pitjors, sinó senzillament diferents, els pressupostos que es farien des de EUiA tindrien molt més en compte o posarien l'accent en fer de Gavà realment la ciutat que volien tots els ciutadans i ciutadanes, un pressupost molt més centrat en les persones, en la gent gran, en els joves, en les dones, en els treballadors i treballadores, en definitiva, en la ciutadana, d'acord amb aquell concepte definit ja feia més dos segles com a declaració universal. En qualsevol cas, el Sr. Grau va dir que no volia deixar passar l'ocasió sense fer palès també els aspectes positius que incorporava el pressupost, alguns dels quals s'havien plantejats també en anys anteriors per EUiA, rebutjats però per l'equip de govern en el seu moment, bé per qüestions de prioritat, bé per qüestions de diferent criteri polític, però que poc a poc s'havien anat incorporant, amb la qual cosa s'havia materialitzat el que s'entenia que era la forma de fer d'EUiA en aquest ple, l'oposició constructiva, analitzant i fiscalitzant el govern municipal, indicant allà on consideraven que aquest s'equivocava, i al mateix temps, plantejant les necessitats i urgències socials que podrien contribuir a una millora de vida de la ciutadania, afegint en aquest sentit que gràcies a la insistència d'EUiA, i gràcies també al govern municipal, evidentment, s'havien anat incorporant, com per exemple la integració de la nova ciutadania, l'aprofundiment de polítiques de solidaritat i cooperació, l'aprovació d'un pla d'habitatge en col·laboració amb el Departament de Medi Ambient de la Generalitat, fet aquest molt important per tal de solventar un dels problemes més greus de la ciutadania; també es reconeixia i es valorava l'increment d'algunes partides socials, com l'atenció a la gent gran, l'ajuda domiciliària, serveis socials, etc., o bona part dels programes culturals que es venien realitzant, així com determinades actuacions en el foment de la participació, tant reclamades des de EUiA, com les fires d'entitats, les audiències públiques, o la possibilitat de intervenir en el propi ple, a través de precis i preguntes, les polítiques de vianantització de carrers, a l'igual que determinades inversions com el nou Casal de la gent gran, l'equipament cívic i educatiu del carrer Sarrià, l'escola bressol de Bòbiles, amb la col·laboració de la Generalitat, la instal·lació de gespa artificial als camps municipals de Can Torelló o la construcció de les pistes de patinatge d'skate. D'altra banda, el Sr. Grau va dir que des de EUiA es discrepava també amb algunes qüestions d'organització municipal, entenent en aquest sentit que l'ajuntament s'havia d'adaptar als nous temps, no només pel que feia a la transició a la TDT, sinó també amb organismes que comencessin a gestionar nous serveis que s'estaven posant en marxa, i per tant, va dir que s'insistiria en la creació d'un Patronat de Serveis Socials específicament, en la creació d'un

Institut Municipal d'Educació, que assumís les competències en aquesta matèria, així com una escola municipal d'idiomes mentre no n'hi hagués una de caràcter autonòmic. Finalment, el Sr. Grau va dir que les esmenes que s'havien presentat seguien la línia de les presentades el 2006, en el sentit de proposar incorporacions mesurades, raonades i necessàries, amb la voluntat de complementar aquest pressupost i per tant, fer-lo més acceptable, tendint a ser una mica més de l'esquerra plural, una part de la qual la representava EUiA. A aquests efectes, el Sr. Grau va dir que la major part de les propostes ja eren prou conegudes i per tant, pensava que no calia explicar-les de nou, i més quan algunes d'elles ja les havia esmentat al llarg de la seva intervenció, si bé formaven part de la filosofia i de la manera de fer d'EUiA, atès que analitzant estrictament allò que es presentava, i els números d'allò que configurava un projecte o un model de ciutat, permetrien noves filosofies i nous programes d'actuacions i inversions que anirien en el bon sentit, pensant en aquest sentit en la voluntat reiterada de combatre l'allunyament de la ciutadania respecte de la política, mitjançant mesures o sistemes d'implicació d'aquesta ciutadania en la governabilitat, que no passava només per donar compte de les actuacions o per informar d'allò que es feia, sinó també per implicar-la directament en al governabilitat, de tal manera que no només era educatiu o pedagògic augmentar o afavorir la democràcia mitjançant el pressupost participatiu, especialment i com a mínim en l'aspecte de les inversions a realitzar, fent avinent als ciutadans que els recursos eren limitats, i que per tant, calia prioritzar, tasca pedagògica aquesta que hauria de ser liderada pel govern local, a menys que es volgués que la fractura entre la política i la ciutadania anés augmentant. Així doncs, el Sr. Grau va dir que a la vista de la votació que es produís en les esmenes, EUiA votaria en un sentit o en un altra.

Per la seva part el Sr. Josep Llobet, en nom del PPC, va manifestar que la primera reflexió que volia fer, després d'haver escoltat les intervencions dels companys que l'havien precedit, era que coincidí en bona part amb el que havien exposat, sobre tot en la part econòmica, atès que s'havia fet un balanç per part de les diferents formacions polítiques de l'oposició que havien estat especialment afortunades en la seva exposició a l'hora de reflectir la situació real de l'ajuntament. Precisament per això, el Sr. Llobet va dir que si de vegades tenia molts avantatges el fet de parlar l'últim, per altra banda també tenia els seus inconvenients, ja que en ocasions, sense voler, podia ser reiteratiu. Així doncs, tal com havia dit el Sr. Reyes, era cert que augmentava la pressió fiscal, els interessos, etc., i com s'havia dit des de CiU, els incompliments de la legalitat eren flagrants en alguns casos, tal com després ho exposaria, i fins i tot, com ho havia esmentat el Sr. Grau, ens podríem veure abocats a un colapso financer, com d'altra banda ja havia apuntat el regidor del seu grup Sr. Engli. En aquest sentit, el Sr. Llobet va dir que si era cert que el pressupost tenia dues potes fonamentals, els ingressos i les despeses, i que en aquest aspecte, les ordenances fiscals eren la part fonamental que regulaven els ingressos, calia recordar que el PPC havia votat en contra de les ordenances fiscals, raó per la qual era prou evident que encara que hi hagués una coincidència en les despeses, no seria una sorpresa per ningú que el seu grup municipal votés en contra del pressupost. Per altra part, el Sr. Llobet va dir que es tractava d'un pressupost continuista, en la línia del que s'havia anat fent aquests darrers anys, i com d'alguna manera havia admès el Sr. Carnero, encara que hi havien molts aspectes a debatre. En aquest sentit, el Sr. Llobet va fer referència a la qüestió de les ordenances fiscals, recordant que mentre que l'augment proposat per l'equip de govern era d'un 3,7 %, quan l'IPC del mes de setembre estava en el 2,9 %, ara, amb l'IPC publicat d'un 2,5 %, l'augment de les ordenances no hauria d'haver

sobrepasat aquest any el 3 %, però fins i tot, encara que es busqués l'històric, i per exemple s'acudís a l'any anterior, un any inflacionista, de l'octubre al desembre la pujada va ser de 0,2 dècimes, i per tant, ens podríem trobar amb un màxim d'inflació d'un 2,7 %. En definitiva, el Sr. Llobet va dir que el seu grup mantenia un posicionament contrari a aquest política, i en aquest sentit, si després s'anализava la globalitat dels ingressos, es podia arribar a la conclusió que la pressió augmentaria un 10 %, com abans ja s'havia indicat, és a dir, que es tractava de xifres que el PPC utilitzava habitualment en les seves intervencions, respecte de les quals calia que tothom en fos conscient de les mateixes, tota vegada que eren molt importants pel futur econòmic de la nostra ciutat. Així mateix, i pel que feia als crèdits, el Sr. Llobet va manifestar que ja l'any passat havien advertit que es vulnerava la llei d'estabilitat pressupostària, llei fortament criticada pel partit socialista en el moment de la seva aprovació per part del PP, però que ara el govern socialista havia disposat de dos anys per canviar-la i no ho havia fet, raó per la qual s'havia de complir. Precisament per això, si s'amortitzaven 2.200.000 € en base al pressupost de l'ajuntament, evidentment no podríem tenir un endeutament de 4.800.000 € i en aquest sentit, s'havia de reiterar la crítica que ja s'havia fet l'any passat. Per altra banda, va dir que si bé era cert que podríem arribar a un endeutament de prop d'un 70 %, però que si es feia una comparativa amb la resta d'ajuntaments, es podia dir que teníem un endeutament relativament més baix en relació amb aquells, també ho era el fet que si s'acudia a la successió d'anys anteriors, aquest havia augmentat de manera considerable, tota vegada que si es comparava amb l'endeutament de feia sis o set anys (recordant que ja aleshores es deia que poc a poc, aquest aniria augmentant de manera considerable, com així havia succeït), aquell havia passat d'un endeutament d'un 40%-45 %, a un endeutament del 69%-70%, de tal manera que si no esposava fre a aquesta línia ascendent, i més ara que teníem ingressos extraordinaris provinents del Pla de Ponent, ben aviat es podia convertir en un problema molt important, qüestió aquesta que calia prendre's molt seriosament, ja que no sempre podríem viure els convenis urbanístics. Així les coses, com ja s'havia plantejat abans, el Sr. Llobet va dir que esperava que el Sr. Carnero li resolgués els dubtes que tenia en relació a si l'estalvi net era positiu o negatiu, ja que evidentment, si aquest fos negatiu, entrariem en un estadi diferent. Així mateix, el Sr. Llobet va recordar que quan es va suprimir l'IAE, ell mateix havia dit que encara que hi hagués una petita disminució, calia tenir en compte que hi haurien compensacions, i que s'augmentava l'IAE als grans contribuents, és a dir, a aquells que facturaven més d'un milió d'euros, i que a la llarga es compensaria i a més aniria a l'alça, ara es podia comprovar que, certament, estàvem en ingressos superiors per aquest concepte, afegint que encara es podria fer molt més, dient que aquesta seria una part de la crítica que el PPC faria als pressupostos, ja que si milloràvem les zones industrials, si les fèiem més potents, si venien empreses més importants, podríem generar recursos superiors, i encara que era cert que s'havia fet alguna millora les zones industrials en matèria de senyalètica, o algunes inversions, Formo-Undisa, etc., tot i així, teníem uns polígons industrials que si es comparaven amb ciutats del nostre entorn, tenien una extensió bastant més petita, i a més, poc rellevant, atès que Viladecans, per exemple, tenia l'espai aeronàutic, i en canvi, Gavà estava una mica estancat en aquest aspecte, manifestant això no obstant que si es tiressin endavant aquest tipus de polítiques, l'equip de govern tindria al costat al PPC, a l'igual que quan es va aprovar Formo-Undisa, que en el fons, tot i els seus inconvenients, com per exemple la pèrdua de llocs de treball, va comportar també una important millora de la zona. En aquest sentit doncs, el Sr. Llobet va esmentar la necessitat de potenciar les zones industrials existents en el nostre municipi, ja que això hauria de donar una nova projecció a la nostra ciutat, i a la vegada generaria nous recursos i més llocs de treball. Per altra banda, el Sr. Llobet va destacar dins de l'apartat dels ingressos el Pla de

Ponent, respecte del qual va dir que el seu grup municipal hi va estar d'acord. A aquests efectes, el Sr. Llobet va manifestar la seva conformitat amb el conveni que es va signar amb els propietaris, atès que la seva renegociació, ben portada, fet aquest que calia reconèixer, va donar lloc, entre d'altres, al reconeixement d'unes determinades quantitats en benefici de la ciutat; tanmateix, el Sr. Llobet va recordar que en aquells moments, el PPC va demanar dues coses, la primera, que en Junta de Portaveus, es fixés entre tots els grups la destinació d'aquestes quantitats, que importaven més de deu milions d'euros en aquesta primera fase d'un global de trenta-un milions, i a més, que el destí d'aquesta quantitat s'acordés entre tots els grups, encara que no hi haguessin estat a favor, tota vegada que si la majoria de grups donaven el vist-i-plau a una actuació tant important com aquesta, el lògic era esperar una certa corresponsabilitat, si bé el cert era que a l'hora de la veritat, no hi va haver res de res; i la segona, que totes aquestes quantitats es destinessin a inversions, i no pas a tancar forats o a ordinari, si bé a l'hora de la veritat, com així ho havia dit el Sr. Engli en el darrer ple, s'havia destinat un milió nou-cents mil euros a ordinari, fet aquest respecte del qual el PPC no hi estava d'acord. En qualsevol cas, el Sr. Llobet va reiterar que era important que el pressupost augmentés i fos més important, però sempre que les quantitats provinents del Pla de Ponent es destinessin a inversions; tot i amb això però, el Sr. Llobet va dir al mateix temps que quan l'equip de govern deia que les inversions havien augmentat tant o quan, o que es farien tals coses. potser ja era hora que a la recíproca, es reconegués també que part d'aquestes inversions, decidides només per l'equip de govern, ho eren també gràcies a altres partits polítics que havien votat a favor del Pla de Ponent, com era el cas del PPC o de CiU. D'altra banda, i pel que feia a les despeses, el Sr. Llobet va dir que es podria entrar a analitzar punt per punt la despesa dels Patronats, de les empreses municipals, etc., però al mateix temps, el seu grup municipal era també de l'opinió que si els ciutadans havien donat la confiança a uns determinats responsables polítics, era lògic que aquests responsables fessin el seu propi pressupost, raó per la qual la funció de l'oposició era la de fiscalitzar la seva execució i dir quines eren aquelles coses que no es compartien, sense perjudici de votar en contra del pressupost, perquè evidentment, el pressupost de l'equip de govern no era el pressupost que faria el PPC. En qualsevol cas però, el Sr. Llobet va dir que el seu grup no compartia la matèria de personal, indicant que una tercera part del pressupost consolidat ho era en aquest concepte, i en aquest sentit, encara que es volgués justificar aquesta despesa tant important en el fet que la finalitat de l'ajuntament era la de prestar serveis, també ho era que l'ajuntament es podia estalviar molts diners amb una millor gestió, però el cert era que mai s'havia intentat una racionalització seriosa de les despeses en matèria de personal, no ja en alts càrrecs o en altres categories, sinó en el conjunt del personal, crítica aquesta que es podria fer extensiva també, per què no, a la Generalitat o al mateix Estat, però en tot cas, això no era cap pretexta com per no regularitzar la quantitat de personal eventual que hi havia a l'ajuntament, i molt en especial en els patronats, on les partides de personal fixa i personal eventual estaven quasi bé igualades. Per altra banda, i pel que feia a les inversions que es contemplaven en el pressupost, el Sr. Llobet va dir que el Sr. Grau havia fet ja una relació exhaustiva de les mateixes, raó per la qual va considerar que no calia tornar a incidir en aquella, si bé va voler referència a algunes d'elles, com per exemple el Casal de la gent gran, dient que en la seva opinió hi havien altres barris amb més necessitats, com per exemple el de les Colomeres, que era l'únic barri de la ciutat que no tenia cap equipament públic, o la Casa de les famílies, assenyalant que aparentment la decisió era correcta, encara que el temps acabaria dient si la seva rendibilitat es corresponia amb la inversió realitzada; finalment, el Sr. Llobet va fer referència al Parc Arqueològic, indicant que en el seu moment el PPC va apostar fortament per aquesta instal·lació, si bé la seva preocupació estava en la seva projecció

i en el seu cost final, indicant a aquests efectes que el seu grup es temia que la desviació final seria molt important, com així passava en la major part d'obres empreses per aquest ajuntament, vici que caldria començar a corregir seriosament, i com així havia passat en el cas de la construcció d'aquest nou ajuntament, atès que encara estàvem pagant els més de vint-i-un milions d'euros d'un ajuntament que n'havia d'haver costat catorze. Tot i amb això, el Sr. Llobet va reiterar que la seva preocupació estava en el desenvolupament del Parc Arqueològic, pensant que no s'estaven fent les accions més adequades de cara a la seva promoció, ja que no es podia concebre un projecte de la seva magnitud pensant només amb un àmbit pràcticament localista o comarcal, manifestant la necessitat de començar a donar-lo a conèixer als touroperadors i a tot el món del turisme en general, ja que de no ser així les despeses de manteniment se'ns menjarien. Per altra banda, el Sr. Llobet va fer referència també al Pla de millora de barris, indicant que feia anys que tots els partits polítics demanaven des de feia anys una mesura similar, i a aquests efectes, si bé aquest pla era una bona actuació, també es podia posar en dubte la seva gestió, com per exemple l'actuació semafòrica, absolutament inexistente, de la mateixa manera que, al marge d'aquestes concretes actuacions, també es podia qüestionar la política de seguretat, ja que per molt que tinguéssim una policia molt eficaç, el cert era que no estava prou dotada, ja que el seu nombre era el mateix que fa deu anys, quan la població havia augmentat prop d'un vint-i-cinc per cent; i si a l'anterior se li sumava que ja feia anys que la Policia Nacional anava a la davallada, la sensació d'inseguretat per part dels nostres ciutadans era important, fins a tal punt que alguns veïns s'haguessin estimat més una millor inversió en matèria de seguretat que no pas determinades actuacions previstes en el Pla de barris. També va fer referència al pla de drogodependència, indicant que teníem un problema de drogaaddicció a la ciutat, afegint que ja en el seu dia el PPC ja havia demanat un pla en aquest sentit, a l'igual que un pla de xoc per a Can Espinós, rebent la resposta de l'equip de govern de que això ja existia, quan el cert era que ara se signaria un conveni amb aquesta finalitat. Així les coses, el Sr. Llobet va dir que, efectivament, les obres eren importants, però quan ja s'havia arribat a un determinat nivell de benestar, les obres començaven a passar a segon terme i es començava a donar més importància a la seguretat, a la neteja, etc., de tal manera que el Sr. Llobet es va preguntar com l'equip de govern entrava en contacte amb els ciutadans per detectar les seves necessitats reals, si només o feien a través de les associacions de veïns, o ho feien directament al carrer, afegint que encara que l'equip de govern digués que el contacte era directe, la seva opinió era ben bé la contrària, com així li havien transmès molts veïns, i així ho havia apreciat amb motiu de l'execució de les obres previstes al pla de barris, ja que de vegades semblava que l'ajuntament anava per una banda i els veïns directament afectats per una altra. A més, el Sr. Llobet va manifestar que aquest era l'últim pressupost de la legislatura, i el cert era que entre els aspectes negatius del seu balanç s'havia d'incloure l'habitatge, indicant que en aquesta matèria la puntuació que es mereixia era un veritable suspens, atès que en tot aquest període de quatre anys, l'ajuntament no lliuraria ni una sola clau als ciutadans, i encara era molt més preocupant el cas d'alguns ciutadans que, si per sort se'ls havia adjudicat un habitatge, després havien de renunciar la mateix perquè no podien pagar l'entrada que se'ls demanava. Igualment el Sr. Llobet va dir que hi havien greus deficiències en matèria de transports, com així ho reflectia el cas de la línia 12, assenyalant que s'havia donat un pas endarrera, afegint que les actuacions en aquesta matèria per part de la Generalitat eren zero, a l'igual que les actuacions portades a terme pel govern municipal, llevat del Gavà Bus. En definitiva, el Sr. Llobet va dir que hi havien aspectes molt negatius que feien que el seu grup municipal no podés compartir aquest pressupost, com per exemple també, no haver fet cap actuació a la Torre Lluch, el parc emblemàtic de la

nostra ciutat, el qual estava en aquests moments en un estat molt accentuat de deixadesa, apreciació aquesta compartida per la majoria d'usuaris del parc. Finalment, i per acabar, el Sr. Llobet va dir que es notava que l'any vinent era un any electoral, ja que per exemple el Bruguers augmentava la seva dotació en un 25 %, fet que aquest que induïa a pensar que incorporaria més propaganda política, fent referència també a l'IMPAC, per tal de manifestar que algunes de les actuacions que aquest òrgan havia portat a terme en anys anteriors, com per exemple les diverses activitats desenvolupades amb motiu de les Festes de Nadal en diversos indrets de Gavà, o les relacionades amb la moda a la nostra ciutat, havien desaparegut sense que haguessin estat substituïdes per altres, afegint que amb la única activitat que estaven d'acord amb la seva desaparició era amb les carpes que s'instal·laven a Barnasud, si bé calia deixar constància de que tampoc s'havia proporcionat cap alternativa al nostre jovent. En darrer terme, el Sr. Llobet va dir que consideraven que no calia fer al·legacions al pressupost, atès que ja donaven fet que no arribarien a acords, i en aquest sentit, va concloure dient que era un pressupost que el PPC no podia compartir, desitjant que els propers equips de govern atenguessin millor les necessitats de les persones que vivien a Gavà.

De la seva banda la Sra. Bruguers Jardí, com pa portaveu del grup municipal socialista, va dir que li agradaria comentar als senyors i senyores regidores assistents, que li havia donat la impressió de que no estàvem parlant de la nostra ciutat, indicant a aquests efectes que s'havia dibuixat una panorama tant catastrofista que no sabia realment de quina ciutat es parlava, insistint en el fet de que cada any es repetia el mateix: quan es debatia el pressupost, es pintava un panorama tant desastrós que no tenia res a veure amb la ciutat en la qual vivíem, sense voler admetre que any rera any, el partit dels socialistes havia millorat la ciutat d'una manera espectacular, aconseguint més justícia social, fent una ciutat més progressista, més moderna, més sostenible, més participativa, més plural, portant a terme grans projectes com el Pla de l'habitatge, el Pla de millora de barris o el Parc de les mines prehistòriques de Gavà. Així les coses, la Sra. Jardí va dir que no entraria en el detall del pressupost, per què el Sr. Carnero ja ho faria a continuació, però sí que va dir que li agradaria que, davant de l'exposició que havien fet els partits de l'oposició, posar de manifest que moltes vegades el ple de pressupostos s'acabava convertint en un calaix de sastre, on sortien tots els greuges que els diferents partits no podien posar de manifest en cap altra ple. En aquest sentit doncs, la Sra. Jardí va comentar d'una banda que si el Sr. Grau creia que l'ajuntament no havia fet res per millorar la línia de rodalies, caldria saber que havien fet en els llocs on governaven els seus companys de partit, com per exemple al Prat, per millorar dita línia, recordant que aquest ajuntament s'havia mobilitzat conjuntament amb altres ajuntaments de la zona, per tal de reclamar reiteradament una millora del servei. Per això, la Sra. Jardí va demanar al Sr. Grau que digués si altres ajuntaments on manaven els seus companys de partit havien fet més que no pas el que s'havia fet a Gavà. En segon lloc, i en relació a la qüestió de la seguretat que havia esmentat el Sr. Llobet, la Sra. Jardí va dir que era una qüestió que anava sortint cada any, indicant que d'una banda demanava la racionalització del personal, i d'altra, demanava la contractació de més policia, sense tenir en compte que Gavà era un dels municipis de l'àrea metropolitana, i segurament de Catalunya, que tenia una ratio de policia local/ciudadà més alta, i això sense tenir tampoc en compte que s'havia de produir el desplegament de Mossos. Finalment, la Sra. Jardí va dir que li feia por l'afirmació del Sr. Llobet quan deia que estava d'acord amb les altres forces polítiques, per què de ben segur que ja hi havia alguna cosa que no anava bé. Així mateix, i pel que feia a la participació,

va dir que el Sr. Grau sempre esmentava que aquests pressupostos estaven mancats de participació, que caldria una major participació per part dels diversos grups, assenyalant-se en aquest sentit per la Sra. Jardí que calia recordar que els pressupostos de l'Ajuntament de Gavà ja garantien la participació ciutadana, atès que en el fons, ja quedava reflectit el que hi havia al darrera, que no era altra cosa que un partit polític com el partit socialista, que en la seva manera d'organitzar l'ajuntament ja tenia molt en compte la participació de la ciutadania. Precisament per això, la Sra. Jardí va concloure la seva intervenció indicant que no entenia una insistència tant reiterada per part d'EUiA respecte del pressupost, afegint que en aquesta matèria l'Ajuntament de Gavà era un ajuntament que es podia qualificar de modèlic.

A continuació el Sr. Víctor Carnero, en una segona intervenció, va donar resposta a les preguntes que s'havien formulat per part dels grups municipals. Així, i en relació a la intervenció del Sr. Heredia, va manifestar que li agraiïa el suport donat als pressupostos, així com a la col·laboració donada en la tramitació d'aquest, a l'igual que la col·laboració prestada pels responsables de les diverses àrees, afegint que compartia la necessitat d'una reforma de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, que hauria de portar un millor finançament de les hisendes locals, indicant a aquests efectes que entre el 30%-33% del total de la despesa corrent dels ajuntaments es destinava a competències impròpies, és a dir, a serveis que en principi no eren de la competència dels ens locals, però que al tractar-se de l'administració més propera al ciutadà, calia fer-ho, ja que tal com deia un famós alcalde, encara que no eren competències, eren incumbències dels ajuntaments. Seguidament, i en relació a la valoració del pressupost feta pel Sr. Marcel·lí Reyes, el Sr. Víctor Carnero va manifestar que entenia perfectament que ERC no compartís ni els criteris ni el document en sí, però no entenia la crítica global que feia als pressupostos per utilitzar un procediment tant legal com les modificacions de crèdits, afegint que el pressupost no era més que una estimació d'ingressos i despeses, i que a través del procediment de la modificació, s'anava actualitzant, atès que el pressupost no deixava de ser un document viu que s'havia d'anar adaptant als imprevistos i a les vicissituds que es plantejaven al llarg dels 365 dies de l'any. D'altra banda, i en relació a les crítiques que ERC feia a les partides que denominava de publicitat i propaganda i despeses sumptuàries, el Sr. Carnero va dir que discrepava de les mateixes, per entendre que tant sols es tractava de despeses de comunicació i de potenciació d'òrgans de participació, de la mateixa manera que quan ERC demanava una disminució d'aquestes quantitats, ho feia no en el sentit que després es reiterava constantment, és a dir, que determinades actuacions, com per exemple el desplegament de la recollida segregada, no s'havia fet el suficient, i a més, que no s'havia arribat al 100 % de la població, demanant-se com sempre que es repetissin les mateixes campanyes. D'altra banda, i en relació a la petició de disminució d'algunes partides, fonamentalment allò que es denominava despesa sumptuària, que afectava a assessors, càrrecs de confiança, etc., el Sr. Carnero va dir que efectivament, alguna d'aquestes partides havia augmentat, però també era cert que en aquesta legislatura, per primera vegada, els diversos grups polítics tenien un assessor; per altra part, quan es demanava la reducció de determinades quantitats en organismes autònoms com per exemple l'IMPAC, GTV o Ràdio Sellarès, el Sr. Carnero va dir que en el cas de GTV, el Capítol I representava entre el 75%-80% de la despesa corrent, de tal manera que les reduccions haurien d'afectar essencialment al personal, proporcions que es mantenien si fa no fa en el cas de l'IMPAC i de Ràdio Sellarès. En relació a la pressió fiscal, el Sr. Carnero va manifestar que era un fet que al llarg dels anys, l'equip de govern havia anat recollint

diverses propostes dels grups de l'oposició, que anaven des de aplicar l'IPC de l'any anterior, a l'aplicació de l'IPC de l'últim mes conegut, etc., però el que sempre s'havia mantingut des de l'equip de govern era que no s'augmentaria la pressió fiscal en el bloc de la legislatura, afegint que si no ho recordava malament, en els últims quatre anys en que es disposava ja de l'IPC definitiu dels últims exercicis, és a dir, del 2002 al 2005, que eren del 4%, el 2,7%, el 3,3% i el 3,7%, respectivament, la qual cosa significava un augment del 13,7% aquests darrers quatre anys, mentre que a nivell local, l'augment de la pressió fiscal del 2004 al 2007 havia estat d'un 3,5%, un 3,2%, un 3,6% i un 3,7% per enguany, és a dir, un 13,7%, exactament igual que l'IPC dels últims quatre anys coneguts. Així mateix, i en relació a les afirmacions del Sr. Reyes sobre el Pla de Ponent, el Sr. Carnero va manifestar que potser caldria introduir en el debat elements polítics d'un calat diferent al del pressupost, indicant en aquest sentit que tothom sabia prou bé quins eren els grups polítics que havien donat suport al Pla de Ponent, i quins eren els grups que l'havien rebutjat. Pel que feia a l'estabilitat pressupostària, aspectes que havien estat comentats tant pel Sr. Alavedra com pel Sr. Llobet, el Sr. Carnero va dir que si es parlava dels sistema de comptes europeu, amb el pressupost que es presentava, l'estalvi brut era positiu, i l'estalvi net, zero, és a dir, pressupost equilibrat, mentre que si ens referien a la Llei d'estabilitat no es complia amb l'equilibri, però el propi text legal ja recollia que es podia entrar per cicles pressupostaris amb desequilibri, amb la condició d'elaborar un pla financer. Així les coses, tal i com l'any passat ja s'havia avançat al Sr. Dalmau, una vegada que el pressupost ha estat aprovat definitivament, es remetia una còpia diligenciada a la Direcció General d'Administració Local de la Generalitat. Per altra banda, va dir el Sr. Carnero, encara no s'havia desenvolupat el reglament de la Llei d'estabilitat, però així hi tot, va dir el Sr. Carnero, en la tramitació del crèdit, com que l'Ajuntament de Gavà no tenia estalvi net negatiu i no se sobrepassava el 110% de l'endeutament, la única obligació era la de la comunicació de la tramitació del crèdit, afegint que, en tot cas, s'estaria a l'espera del que es podés dir, de tal manera que si en aquest moment es fes alguna observació en relació a la necessitat d'elaborar un pla financer, doncs es faria i se sotmetria a l'aprovació del ple quan correspongués. Per altra banda, i en relació a les observacions del Sr. Alavedra sobre les esmenes de l'exercici anterior, fonamentalment una que feia referència la construcció d'un pavelló esportiu, indicant el Sr. Carnero que d'acord amb el compromís que s'havia assumit per l'equip de govern sobre aquesta qüestió, hi havia la previsió de fer una instal·lació d'aquestes característiques en un dels equipaments del Pla de Ponent; mentre que en relació a l'altra esmena, és a dir, a la cessió d'un terreny per a un equipament relacionat amb els disminuïts psíquics, el compromís a que s'havia arribat en el seu dia i sobre el que s'estava treballant era el de buscar conjuntament amb la Conselleria de Benestar Social i Família alguna fórmula que permetés la construcció d'un equipament d'aquest tipus dins de la ciutat, però sense que estès definit a dia d'avui les característiques del mateix, afegint finalment que des de l'alcaldia ja s'havien fet públiques en algun moment les negociacions amb la Conselleria de cara a aquesta finalitat. A més, i en relació als comentaris sobre possibles deficiències pel que feia a la consignació en el pressupost, el Sr. Carnero va reiterar que el pressupost no era més que una estimació, i que les consignacions es feien en funció de l'evolució del últims anys, de tal manera que en les consignacions referents a despeses d'aigua, llum, gas, etc., l'únic consum que havia tingut un increment no coincident amb el d'anys anteriors era el telefònic, si bé això s'explicava perquè cada dia teníem més equipaments públics connectats a través de línies ADSL i més serveis gratuïts a la ciutadania, com el telèfon 900. Al mateix temps, i en relació a les qüestions plantejades sobre el finançament de les inversions a través dels convenis urbanístics, el Sr. Carnero va dir que dels 5.700.000 € previstos en relació al Pla de Ponent, només restava per confirmar l'ingrés

d'aproximadament uns 270.000 € mentre que pel que feia a la qüestió de l'endeutament, pensava que la informació que s'havia facilitat comprenia tots els aspectes relatius als crèdits, la vigència, el termini de carència, les quantitats que corresponien a interessos i amortitzacions, etc., però en qualsevol cas, va dir el Sr. Carnero, estava disposat a seure quan volgués el Sr. Alavedra per tal de revisar exhaustivament tota la documentació, afegint però que l'endeutament no eren els 44, 5 milions d'euros que s'havien dit, ja que les pòlisses de tresoreria de les societats i els hipotecaris de GTI no computaven com a deute municipal, indicant que d'acord amb el quadre que s'havia facilitat, a 30 de desembre de 2007, seria d'uns vint milions d'euros, més la tramitació dels altres quatre milions vuit-cents mil euros pendents. Així mateix, i en relació a la fulla de ruta esmentada pel Sr. Grau, el Sr. Carnero va dir que tal com havia admès el propi Sr. Grau, es tractava del programa electoral del PSC, que s'havia convertit en programa de govern una vegada que el PSC va guanyar de nou les eleccions municipals a Gavà, que s'havia enriquit a més amb les aportacions del programa d'IC-EV, una vegada formalitzat el pacte de govern. Per altra banda, i en relació als aspectes positius comentats pel Sr. Grau, el Sr. Carnero va dir que no calia tornar a repetir tots els avenços que en matèria social abans ja havia esmentat en la seva anterior intervenció, i encara que potser no existia la ciutat tant perfecta que segons el Sr. Grau dibuixava pel PSC, tampoc era de rebut el panorama tant negatiu que s'havia descrit des d'EUiA. A més, i en relació a la afirmació de que el preocupava que la major part de les inversions es financersin través de l'urbanisme, el Sr. Carnero va dir que això era així si només ens fixàvem en aquest exercici, però el cert que en els quatre anys de mandat el programa d'inversions directament executat per l'ajuntament estava per sobre dels 40 milions d'euros, indicant en aquest sentit que si a aquests 40 milions se li afegien, també amb finançament local, l'obra que la Mancomunitat estava executant a la Rambla de Gavà, inclòs un nou aparcament, que importaven uns altres cinc milions d'euros, més totes aquelles altres actuacions que feia GTI per encàrrec de l'ajuntament, de ben segur que el programa d'inversions estava sobre els 50 milions d'euros o més, i per això, finançar amb recursos urbanístics només una desena part de les inversions estava dins dels paràmetres que es podrien considerar normals; en aquest sentit, el Sr. Carnero va dir que potser no es valorava el programa d'inversions des de la perspectiva social que aquest tenia, com a generador de riquesa i de l'economia local, ja que un programa d'inversions a nivell local generava molts llocs de treball i posava infraestructures i equipaments al servei de la ciutadania, que haurien de millorar els rendiments econòmics els propers anys, afegint que aquest valor social del programa d'inversions era el que apuntava el Sr. Heredia quan manifestava les seves bondats, encara que la càrrega financera fos alta, no més enllà del 8,4% dels recursos ordinaris, càrrega que s'hauria de mantenir en aquests nivells. Així mateix, va dir que era correcte, tal com havia dit el Sr. Grau, que del pressupost total, amb els Capítols I, II i III només es finançava la despesa corrent, encara que en el nostre cas, va dir el Sr. Carnero, les transferències i els ingressos patrimonials, que representaven un 31%, no eren recursos ocasionals, sinó incondicionats, però consolidats al cap i a la fi, ja que la participació en els tributs de la Generalitat i de l'Estat, i tots els ingressos patrimonials per concessions i drets de superfície eren ingressos consolidats que servien per finançar la resta de la despesa corrent. En relació a les esmenes, el Sr. Carnero va dir que comentaria conjuntament les esmenes presentades pels tres grups que les havien formulat, encara que de manera separada. Finalment, i en relació a la intervenció del Sr. Llobet, el Sr. Carnero va dir que no repetiria el que ja havia dit respecte del no augment de la pressió fiscal a Gavà per períodes o legislatures llevat d'alguna dècima de diferència, mentre que en relació als seus comentaris sobre la llei d'estabilitat pressupostària, es remetia al que també ja havia dit. Respecte dels ingressos del Pla de Ponent, el Sr. Carnero va dir que era

veritat que el conveni recollia el fet de destinar recursos del Pla a crear nous equipaments a la zona, però també a la ciutat consolidada, així com a destinar una part dels mateixos a finançar programes i activitats de despesa corrent, de tal manera que s'havia destinat a aquesta finalitat un 20% en aquest exercici, destinat el 80% restant a inversions; d'altra banda, i pel que feia a la racionalització del personal, demanar més serveis no concordava massa amb l'anterior, afegint que en relació a la petició d'increment de la plantilla de la policia local, amb una ratio per ciutadà de les millors de Catalunya, segur que es faria, ja que abans d'acabar el 2007, el desplegament dels Mossos d'Esquadra representaria un augment d'uns 80 efectius nous; pel que feia a la política d'habitatge, el Sr. Carnero va dir que contràriament a l'afirmat pel Sr. Llobet, s'havien fet moltes coses, com per exemple la creació de l'Oficina local d'habitatge, que funcionaria com a finestra única en aquesta matèria, mentre que les valoracions que s'havien fet sobre la línia 12, va dir que el Sr. Llobet sabia perfectament quin havia estat el posicionament de l'Ajuntament de Gavà, ja que l'Alcalde, conjuntament amb d'altres alcaldes, havia liderat aquesta qüestió, de tal manera que la fórmula que finalment s'havia proposat no empitjorava el servei. En darrer terme, i en relació a les esmenes, el Sr. Carnero va dir que faria un comentari previ per tal de situar-les en el marc del pressupost, així com la motivació de la desestimació de les mateixes. Així les coses, el Sr. Carnero va dir que s'havien presentat esmenes per part d'EUiA, CiU i ERC, recordant que aquest era el pressupost de cloenda de mandat, amb el propòsit primordial d'assolir els objectius compromesos amb la ciutadania ara feia 3 anys i mig. Tot i això, va dir el Sr. Carnero, s'incorporaven algunes noves actuacions, com el Pla de Millora de Barris i el projecte de reforma integral dels col·legis públics, afegint que el pressupost 2007 no renunciava a cap dels compromisos amb els que el Partit dels Socialistes de Catalunya a Gavà havien accedir al govern municipal i aquells altres derivats del pacte de govern que van signar els grups municipals del PSC i d'IC-EV-IG per a l'actual mandat. Així, va dir, es tractava d'un pressupost, com havia explicat en la seva intervenció anterior, que prioritzava l'atenció a les persones i que feia un gran esforç inversor, que destinava el 57 % del pressupost als serveis a les persones, a polítiques socials, familiars i comunitàries, al manteniment de la ciutat, a accions i activitats de dinamització amb la gent gran, de les entitats socials, i a potenciar l'associacionisme. A més, va manifestar, millorava les infraestructures i dotava a la ciutat de nous equipaments. De la seva banda el programa d'inversions havia de contribuir a la dinamització de l'activitat econòmica local i al foment de l'ocupació. Per això, respecte a les esmenes presentades pels grups municipals de ERC i EUiA, el Sr. Víctor Carnero va dir que per bé que algunes d'elles es podrien entendre com ja incorporades al pressupost en alguna mesura, no ho estarien pel que feia als criteris i quantitats amb que es presentaven. Pel que respectava a les restants esmenes, aquestes responien posicionaments polítics diferents que l'equip de govern no compartia o que no tenia com a prioritari en aquest pressupost. En aquest sentit, el Sr. Carnero va dir que les esmenes presentades pel grup municipal d'ERC eren en gran mesura les mateixes del darrer exercici, i en conseqüència, no caldria repetir ara els raonaments expressats l'any passat, plenament vigents. A més, l'equip de govern no compartia el quadre de partides que es proposava, tampoc no compartia bàsicament els criteris utilitzats, ni la qualificació que es feia d'allò que s'anomenava despesa sumptuària. Així mateix, tampoc compartien els principis amb els que es feia el quadre de partides, que no s'ajustaven als criteris i necessitats que l'equip de govern havia prioritzat en l'elaboració del present pressupost. A més, i en al·lusió a les noves atribucions que proposava en alguna àrea, el pressupost no preveia, inicialment, cap modificació competencial, entre d'altres motius perquè els serveis als quals es referien funcionaven bé sota la gestió de les àrees avui responsables. D'altra banda, i pel que feia a les entitats i associacions civils, tot i que poguessin tenir subvencions

municipals, corresponia a aquestes el trobar noves fórmules per tal de millorar el seu finançament o per arribar a la seva autonomia financera. Pel que feia a les esmenes presentades de part del grup municipal de CiU, es desestimaven, atès que pel que feia a l'aparcament al Parc de la Torre Lluc, no hi havia prevista cap actuació en aquest sentit dins del pressupost presentat, mentre que en referència al Mercat Vell, es tractava d'una inquietud que es compartia, al respecte de la qual l'equip de govern ja havia manifestat en anteriors ocasions la seva voluntat política d'estudiar possibles propostes de futur tendents a modernitzar i dinamitzar el mercat municipal, però que no s'havia considerat la necessitat de dotar partida pressupostària en aquest exercici.

Obert a continuació el segon torn d'intervencions, va prendre la paraula el Sr. José Antonio Heredia, el qual va començar en primer lloc indicant que volia fer una petita correcció a la portaveu del grup socialista, Sra. Bruguers Jardí, en el sentit de que l'Ajuntament del Prat no era un ajuntament d'EUiA, sinó un ajuntament d'IC, afegint que es tractava d'una de les poblacions en les quals aquestes dues formacions s'havien presentat per separat, i a més, que de la mateixa manera que l'Ajuntament del Prat no entraria mai a veure quina era l'eficàcia de la gestió de l'Ajuntament de Gavà, tampoc aquest havia d'entrar en consideracions sobre aquell ajuntament, recordant però que en qualsevol cas, tant aquell ajuntament com aquest ja havien fet les gestions pertinents davant dels responsables de RENFE per tal de posar de manifest les seves queixes en relació al deficient funcionament del servei de rodalies. D'altra banda, el Sr. Heredia va dir que possiblement, l'equip de govern no havia estat massa clar a l'hora de transmetre a la ciutadania la importància d'alguns projectes que s'havien endegat, com per exemple el pla de xoc a Masia Espinós, si bé va dir que havia mancat una mica més de temps per posar-lo en pràctica, però de totes maneres, aquest pla de xoc ja existia i ja s'hi estava treballant. D'altra banda, i pel que feia a la qüestió de les polítiques de joventut, el Sr. Heredia va dir que hi podien haver discrepàncies sobre quins projectes s'haurien de portar a terme, però la veritat era que s'havia constituït un observatori amb aquesta finalitat, la qual cosa demostrava la decidida voluntat de l'equip de govern de treballar fortament en aquest camp. Així mateix, el Sr. Heredia va dir que no l'equip de govern ni IC particularment, discrepaven en relació a la defensa dels interessos dels treballadors, com corresponia a formacions d'esquerreres, de la mateixa manera que aquest equip de govern havia fet una inversió molt important a les Farreres, conjuntament amb la Conselleria d'Habitatge i Medi Ambient, pendent encara de concloure, i també era cert que s'estava treballant en altres direccions a la Masia Espinós, la qual cosa venia a demostrar que aquest equip de govern havia endegat polítiques serioses en matèria de despesa social que feia molt de temps que no es veia, al menys pel que feia a l'ambició d'aquestes, fruit d'un nou equip de govern que havia prioritzat l'atenció a les persones com a eix de la seva política pressupostària i de la seva acció de govern. Per altra banda, i pel que feia a la qüestió de l'endeutament, va dir que encara no havia vist cap formació política que donés una solució satisfactòria a aquesta qüestió, lleva de respostes demagògiques, afegint que en el cas d'ERC es queia en una contradicció quan es deia que caldria reduir determinades partides i augmentar d'altres, però en qualsevol cas, això no servia en absolut per reduir el dèficit, o pel contrari, es parlava d'endegar per part d'ERC cinc projectes, com per exemple les excavacions al casc urbà, l'adquisició del castell d'Eramprunyà, etc., el cost dels quals ni s'estimava prudentment, que no farien altra cosa que contribuir a augmentar el dèficit. En definitiva, el Sr. Heredia va dir que en cap cas es podia posar en dubte que aquest equip de govern estava treballant, de ben segur que amb errors també, però que no admetre-ho, però treballant al cap i a la fi de

valent en la defensa dels interessos dels gavanencs i gavanenques, com per exemple les intervencions fetes en el pla de barris, en alguns indrets on feia anys que no s'ha havia fet pràcticament res, amb l'adequada participació ciutadana, ja que l'Alcalde es va reunir en diverses ocasions amb les associacions de veïns, i especialment, que s'havia intervingut en la perifèria i no només en el centre, per arribar arreu amb un pressupost progressista i d'esquerres. Així doncs, va dir el Sr. Heredia, aquesta era la raó que explicava l'endeutament municipal, amb el suport de les dues formacions polítiques integrants de l'equip de govern, afegint en últim terme, que si es fes una anàlisi rigorosa de les propostes presentades pels grups de l'oposició, especialment per les formacions d'esquerres, de ben segur que les discrepàncies es produïrien no en el continguts, sinó simplement en els matisos, ja que amb el pressupost actual, tampoc hi havia tant de marge com per fer polítiques d'esquerres gaire diferents de les que feia l'equip de govern.

Seguidament, el Sr. Alcalde va intervenir només per precisar que en relació al pla de xoc de Ca N'Espinós, el que s'havia convingut era l'increment de la quantitat ja establerta, atès que el pla de xoc ja portava anys funcionant, si bé s'havia augmentat en uns 160.000 €

A continuació va prendre la paraula el Sr. Reyes, indicant que havia pensat iniciar aquesta segona intervenció d'una determinada manera, però que a l'escollir la intervenció del Sr. Heredia, havia decidit canviar-la, manifestant en aquest sentit que seria del tot incoherent que un partit de l'oposició, amb uns pressupostos que no eren els seus, i amb una acció de govern que tampoc era la seva, li hagués de resoldre la papereta al Sr. Heredia. En tot cas, el Sr. Reyes va dir que tornaria a explicar al Sr. Heredia, tal i com ja ho havia fet el 2204, perquè ERC feia el que feia quan arribava el debat sobre el pressupost, indicant en aquest sentit que quan el seu grup va entrar a l'ajuntament, es va plantejar seriosament com enfocar la seva posició davant del pressupost, atès que hi havien moltes maneres de fer-ho, bé fent quatre pinzellades, bé dient que no a tot, o bé fer una carta als Reis, etc., optant finalment per la posició que potser era més difícil, consistent en agafar el pressupost formulat per l'equip de govern i examinar-lo exhaustivament, la qual cosa havia donat lloc fins i tot en algun exercici anterior trobar errades de tipus tècnic, i partint de les mateixes dades d'aquest pressupost, introduir els canvis que ERC considerava que s'haurien de fer, i a més, de tal manera que quadrassin els números, i ara, vet aquí que el Sr. Heredia deia que aquests números no quadraven, quan el Sr. Carnero mai havia dit una cosa així, i tampoc enguany. Així les coses, encara que no era una gran proposta imaginativa, i no eren tampoc els pressupostos d'ERC, tampoc hi havia dubte que de l'examen a fons del pressupost, hi havien elements del mateix que, certament, els cridaven l'atenció, afegint que no ho deuriem fer tant malament quan algun d'aquests elements també havien cridat l'atenció dels altres grups de l'oposició, tals com el dèficit, la imposició municipal, etc. En tot cas però, el Sr. Reyes va dir que el fet de que el seu grup qüestionés l'estructura pressupostària a partir de les modificacions de crèdit, implicava acusar de res a l'equip de govern, en el sentit de que estes mal fet, o que fos il·legal, sinó que simplement volien notar una cosa que per ERC tenia una repercussió comptable i alhora política, i era el fet de que si el pressupost no era més que una aproximació o una estimació, no deixava de ser sorprenent que finalment hi hagués una desviació tant important com passar de 59 milions d'euros a 72 milions, quantitat

que no era pas gens menyspreable, atès que la desviació sobrepassava el 20%. Però a més, va dir el Sr. Reyes, aquesta desviació tenia una doble component política, ja que en el moment en que es feia l'explicació del pressupost per l'any vinent, s'explicava també que tal partida representava un determinat percentatge en inversió, en serveis socials, etc., raó per la qual, ara, quan es fes el tancament del 2006, també s'hauria de dir que, realment, no es va destinar tant a inversió, o tant a serveis socials, sinó donar les noves dades, i per tant, de la mateixa manera que amb motiu de l'aprovació del pressupost sortien aquells formatgets de coloraines tan bonics en el Bruguers o a la televisió de Gavà, s'hauria de fer exactament igual en el tancament, per veure on s'havien produït les modificacions, el per què de les mateixes, i quina transcendència tenien, cosa que si es faria en una empresa qualsevol. D'altra banda, el Sr. Reyes va dir que el Sr. Carnero havia estat molt més equànim que la Sra. Bruguers Jardí a l'hora de comparar com veien la ciutat de Gavà l'equip de govern i l'oposició, tot plegat una mica semblant com a l'hora de comptar manifestants per la policia o pels convocants de la manifestació, indicant en aquest sentit que si ERC no havia explicat el Gavà tenebrós, era perquè el seu grup pensava que avui no tocava, sense perjudici de que en canvi ho haguessin fet altres grups, fet que no criticava per què això era en el fons el que pertocava a l'oposició, i més quan tampoc se'ls havia deixat participar en pràcticament res, afegint al mateix temps que si algun grup havia posat de manifest l'absència d'algun document important relacionat amb el pressupost, ara tampoc serviria de res que el Sr. Carnero es reunís amb aquest grup a mirar papers, recordant a aquests efectes que ell mateix havia demanat documentació sobre unes modificacions de crèdit en algun patronat i encara no li havia arribat. Finalment, i ja per acabar, el Sr. Reyes va dir que en relació a les afirmacions del Sr. Carnero, en el sentit de que entre ERC i l'equip de govern hi havien bastantes coses del pressupost que es compartien, el Sr. Reyes va indicar al respecte que com que políticament tenien projectes diferents, a l'hora de la veritat es compartia ben poca cosa o gairebé res. Ara bé, també es podria dir realment que ERC no només compartia una part molt important del gruix del pressupost, sinó que en alguna ocasió també s'havien diferenciat del que deien altres formacions polítiques, com per exemple ren matèria d'endeutament, etc., però això no significava que no es podés dir al mateix temps que els separaven alguns, per no dir que bastants matisos, esmentant com a exemple la qüestió de les subvencions a les entitats. Així, va dir el Sr. Reyes, deixant de banda l'urbanisme, on les diferències eren més palpables, i oblidant el model republicà i el no republicà, el problema de les subvencions era tan simple com el fet de que, de vegades, el sistema vigent era tan rígid, que en ocasions, s'acabava penalitzant aquelles entitats que funcionaven millor i que tenien èxit, i això per dos motius, primer, perquè el mecanisme era mecànic, (amb perdó de la redundància, va dir), i segon, perquè aquest mecanisme no tenia en compte que una determinada activitat exitosa que havia arribat a assolir els objectius que s'havia fixat, acabava castigant l'economia i la organització d'aquella entitat. Per això, ERC pensava que aquesta qüestió s'havia d'enfocar d'una altra manera, com per exemple el cas del Club de Futbol Gavà, ja que aquelles temporades en que l'equip pujava de categoria, comportava més necessitat de diners per fitxatges, desplaçaments, etc., i en canvi, l'ajuntament es limitava a aplicar el que estava previst per aquella any més l'IPC, amb un automatisme fred i rigorós. Doncs bé, el Sr. Reyes va dir que eren aquests matisos els que el seu grup li agradaria portar al pressupost, és a dir, que el pressupost reflectís d'alguna manera aquesta diferent perspectiva de veure la realitat, sense que això comportés la necessitat d'haver d'arribar a grans acords en altes temes. En darrer terme, el Sr. Reyes va dir que li tocava també fer una valoració de la tasca portada a terme per ERC aquests anys, indicant a aquests efectes que atès l'esforç i el treball desenvolupat pel seu grup en aquesta i altres matèries, esperava en el futur

poder participar més decisivament per comptar amb la capacitat política suficient per fer-ho.

De la seva banda, el Sr. Francesc Xavier Alavedra va començar la seva segona intervenció agraint al Sr. Carnero el to de respecte i educació emprat que sempre el caracteritzava, si bé va demanar que li permetés dir-li que CiU discrepava del pressupost, ja que consideraven que es tractava d'un pressupost desequilibrat, i que cada vegada comportava més pressió fiscal pels ciutadans. A més, i en relació a l'endeutament, el Sr. Alavedra va dir que tampoc compartia l'afirmació del Sr. Carnero quan aquest havia dit que l'endeutament era de poc més de vint milions d'euros i no pas el més de quaranta que s'havien apuntat per part de CiU. Així les coses, el Sr. Alavedra va dir que el que es deduïa de l'expedient del pressupost era que l'Ajuntament tenia un deute de 22.791.000 milions d'euros, que GTI tenia un deute de 21 milions d'euros amb el Banc de Santander, que PRESEC tenia també un deute de més de set-cents mil euros, etc., la qual cosa, sumat al deute d'altres entitats com Gavà Televisió o l'IMPAC, feia que el deute sobrepassés en total els 44 milions d'euros, a banda dels 4.800.000 € que s'haurien de demanar per aquest exercici, i que tot plegat, ens obligava fins el 2028. Per tant, el Sr. Alavedra va manifestar que el seu grup municipal estava en total desacord amb aquestes magnituds. Per altra banda, i en relació a les esmenes presentades pel seu grup, especialment pel que feia a l'aparcament i al mercat vell, el Sr. Alavedra va indicar que al menys aquest any el Sr. Carnero havia estat clar dient que l'equip de govern les desestimava, ja que l'any passat havia dit que faria els possibles per incloure alguna partida per tal de fer-les viables, mentre que enguany havia anat directe al gra, manifestant que era impossible. En qualsevol cas però, el Sr. Alavedra va indicar que l'aparcament de la Torre Lluch era un tema primordial, i que esperava que hi hagués una reconsideració per part de l'equip de govern, atès que aquesta qüestió ja havia esdevingut un clam per tot aquest sector de la ciutat, esperant que en un proper futur es podés seure a una taula per parlar d'aquest aparcament i trobar una solució conjunta al respecte. Ja per acabar, el Sr. Alavedra va dir que volia deixar constància que en el període d'informació pública, el grup de CiU presentaria les pertinents al·legacions de caràcter tècnic.

Immediatament a continuació va fer ús de la paraula el Sr. Jaume Grau, indicant que per tal de respondre a la intervenció de la Sra. Jardí, tota vegada que semblava que havia volgut engrescar el debat, a més de que potser tampoc havia estat massa atenta al que havia dit EUiA, ja que ni havia emprat un to tant catastrofista com deia la Sra. Jardí, ni EUiA havia deixat d'admetre tampoc que el pressupost també contenia aspectes positius, calia dir que des d'EUiA s'havia fet un balanç ambivalent sobre el pressupost, en el sentit de que no s'havia deixat d'apuntar els seus aspectes negatius, que els tenia, però alhora s'havien reconegut també els aspectes positius. Tanmateix però, que el que no els semblava correcte era aquesta espècie de ceguesa política, de política de l'estruc, a l'amagar el cap sota a l'ala, no volent veure algunes realitats, ja que sent sincers, ni el món era catastròfic, ni a Gavà tot era de color rosa, de tal manera que potser caldria situar-ho tot en un terme mig, recordant aquí que si ens agaféssim a la imatge edulcorada i por realista que venien els mitjans municipals, a Gavà no hi havien problemes, tot anava bé, no hi havia dèficit, etc. Així les coses, si tot era tant bonic, el Sr. Grau es va preguntar que faria l'ajuntament l'any vinent, indicant que davant d'aquesta realitat tant idíl·lica, potser millor que es tanqués

l'ajuntament i tothom se n'anés cap a casa. Per això, va dir el Sr. Grau que ningú amb un mínim de seny fos capaç de negar que a Gavà, desgraciadament, hi havien alguns casos de indigència, de infravivenda, de gent gran que vivia sola i amb greus problemes de mobilitat, de immigrants sense papers, i per tant, sense cap dret, de joves que no es podien emancipar perquè no tenien mitjans per fer-ho, i molts treballadors i treballadores amb greus problemes per arribar a fi de mes, de mares soles que no podien sobreviure amb un mínim de dignitat, de serveis insuficients, etc., i encara que aquesta no era la única realitat, sí que calia aixecar la veu i dir-ho, de posar-ho sobre la taula, no amb l'objectiu de fustigar l'equip de govern, ja que aquestes situacions no eren responsabilitat de l'equip de govern, però sí amb la voluntat de posar-ho de manifest per tal de buscar solucions, fins el punt que les esmenes presentades per EUiA anaven en aquest sentit, és a dir, buscant que l'equip de govern fes prioritària l'adopció de mesures per tal de combatre aquestes situacions, ja que per EUiA posar fi a aquests situacions era una qüestió absolutament prioritària. En aquest sentit, el Sr. Grau va dir que potser no seria tant difícil arribar a uns mínims de consens, afegint que EUiA ja en començava a estar cansada de intentar-ho i de no rebre res més que negatives, sense ni un sol gest favorable. Per això, va dir el Sr. Grau, caldria plantejar-se quin futur de col·laboració esperava a l'esquerre a Gavà davant d'aquestes actituds, i més quan teníem un govern amic a la Generalitat, que havia d'aprofundir en polítiques socials, ambientals, de justícia social i d'autogovern, que de ben segur haurien de permetre que Gavà estès millor. D'altra banda, davant l'afirmació de que aquest ajuntament ja aplicava polítiques participatives, i segur que més que en altres ens locals, el Sr. Grau va dir que tampoc es tractava de fer un llistat comparatiu, sinó que era una qüestió més aviat conceptual, és a dir, es volia o no es volia per part de l'equip de govern que la ciutadania s'impliqués més en el dia a dia, que per tant, aquella estés més informada, mobilitzada i conscienciada, afegint que si es volia, s'haurien d'oferir eines, indicant a aquests efectes que el partit socialista tenia una contradicció sobre aquests qüestions, ja que una cosa era informar, i participar amb poder de decisió n'era una altra. Així doncs, des del model de participació d'EUiA, si no s'oferien àmbits i espais de decisió cap a la ciutadania, no era possible buscar aquesta implicació, ja que hi havia un veritable esgotament de les polítiques de informació. Així les coses, si el govern no feia una mica més d'autocrítica, si no feia un esforç de reflexió, de ben segur que aniríem malament. Finalment, en relació a les esmenes presentades per EUiA, el Sr. Grau va dir que no eren estrictament noves, atès que la major part provenien d'altres anys, encara que no havien perdut gens de vigència, i en aquest sentit va insistir en la necessitat de donar un impuls a les polítiques de transport sostenible, que calia la creació d'una agència municipal que impulsés polítiques d'ecologia urbana, més enllà de l'àrea de medi ambient, de fer polítiques transversals de sostenibilitat, que s'apliqués l'Agenda Local 21, que es reconegués que hi havien barris deficitaris i sense equipaments, que hi havien sectors industrials mal comunicats, que els carrils bicis estaven desconnectats i a més eren insuficients, que l'agricultura era un sector que requeria molt més suport, que calien més equipaments o la millora d'alguns dels actuals, com per exemple ampliar l'àrea de lleure de la Sentiu, la creació d'un alberg que funcionés com a casa de colònies, o un nou equipament cívic, lúdic i educatiu a Can Torelló, fer menys obra pública i més equipaments, crear nous polígons industrials, tota vegada que els existents ja estaven pràcticament esgotats, o una potenciació del turisme de qualitat, millorar i prestigiar l'escola pública, incidir en la prevenció i tractament de la drogodependència, fer una veritable política de joves, escoles taller, etc., considerant que posar sobre la taula aquests qüestions no era una qüestió de radicalitat, sinó més senzillament, d'exposar-ho per tal de buscar solucions a aquests problemes.

Per la seva part el Sr. Josep Llobet va manifestar en primer lloc que el seu grup s'abstindria respecte de les esmenes presentades pels grups municipals, com així ho venien fent habitualment per respecte a les propostes que es feien, sense que això volés dir que les compartien, encara que coincidien amb algunes d'elles. Dit això, i en relació a la qüestió dels trens de rodalies, el Sr. Llobet va dir que era incontrovertible que la problemàtica que s'estava produint darrerament tenia el seu origen, en la seva major part, en l'arribada de l'AVE a Barcelona, i per tant, en essència era un problema de gestió de l'obra pública que s'estava portant a terme en aquests moments, i això ho estava fent un govern que no era del Partit Popular, i així ho provava el fet que no passava el mateix a altres comunitats, raó per la qual, era un problema puntual de Catalunya, i com deia, de mala gestió del Ministeri de Foment i de mala gestió de l'obra pública que s'estava executant, recordant en aquest sentit que en els pressupostos d'aquest any, IU-IC va estar a punt de votar en contra dels pressupostos de l'Estat perquè la inversió que es feia en rodalies a Catalunya era la més baixa comparant-la amb tots els governs anteriors del PP i del PSOE. A aquests efectes, el Sr. Llobet va dir que el que calia era demanar quines compensacions tindrien els ciutadans que agafaven habitualment el tren de rodalies, i que cada dos pes tres es veien envoltats de problemes, retards, etc.. o els empresaris que es veien afectats, afegint que no hi havia cap proposta ni del Ministeri, ni de la Generalitat ni de cap Alcalde demanant aquestes compensacions. Així mateix, i pel que feia a la policia, el Sr. Llobet va dir que no es podia justificar-ho tot en funció de que el 2007 tindrien els mossos a Gavà, ja que de moment, encara teníem en any per endavant, i això ens hauria de preocupar, de la mateixa manera que potser, va dir el Sr. Llobet, seria hora de deixar d'esmentar la ratio policia/habitant, ja que si feia més de deu anys que seguíem tenint la mateixa plantilla, i a més la nostra població havia augmentat en un 20%, i tot i amb això, encara seguíem tenint la millor ratio, ja calia que els ajuntaments dels costats es possessin a tremolar, perquè si nosaltres anàvem malament, com anirien els altres. Així mateix, el Sr. Llobet va dir que tampoc podíem estar contents en matèria d'habitatge, ja que si fessin un petit balanç del que s'havia fet en aquest camp a Gavà, llevat de la creació de l'oficina local, no s'havia fet pràcticament res més, mentre que en matèria de joventut, el Sr. Llobet va dir que havia fet un apunt molt concret, en el sentit de que el PPC estava d'acord amb la desaparició de les carpes, dient que havia estat una bona decisió, però també va dir que el seu grup havia estat present en el Consell de la Joventut, durant el qual els joves van manifestar la manca d'alternatives, de tal manera que en aquest sessió plenària el PPC s'havia limitat a transmetre allò que van dir els joves ja feia temps, la qual cosa no volia dir que l'equip de govern no pretengués contactar amb els joves, sinó que de moment les propostes encara no havien arribat.

Per la seva banda, la Sra. Bruguers Jardí va dir que voldria ser breu, i que en aquest sentit tenia intenció de recordar que aquest era el pressupost de l'equip de govern, integrat pel PSC i per IC-EV, mitjançant el qual es tractava d'aconseguir d'un Gavà fonamentat en l'equilibri social i en una major cohesió, i per això, estava basat en polítiques que havien de crear una millora de la nostra societat i de les condicions de vida dels nostres ciutadans i ciutadanes, però a la vegada, sense augmentar tampoc la pressió fiscal, indicant en aquest sentit al Sr. Grau que les polítiques que es definien en aquest pressupost, que eren moltes, anaven adreçades fonamentalment cap a les persones, cap a la gent gran, els joves, les dones i cap els sectors més desfavorits de

la nostra societat. Eren doncs, va dir la Sra. Jardí, polítiques socials les que s'estaven implementant a la nostra ciutat, impulsades per un important equip que hi treballava al darrera, i per això, el que calia posar de manifest era aquest important caràcter social que tenia el pressupost de l'Ajuntament de Gavà per a l'any 2007. Però a més, i en relació a la qüestió del diàleg, la Sra. Bruguers Jardí va dir que el PSC havia pogut fer un pacte de govern amb IC-EV, gràcies al diàleg que havien mantingut ambdues formacions, la qual cosa demostrava de manera clara i fefaent la voluntat de diàleg amb d'altres forces polítiques, fet aquest que s'havia intentat però que no s'havia aconseguit; per això, va concloure la Sra. Jardí, no es podia dir que el PSC no tingués capacitat de diàleg envers els altres adversaris polítics, o que no hi hagués capacitat d'integrar les propostes formulades per altres grups, ja que des de sempre, aquesta havia estat la seva voluntat.

Finalment, el Sr. Víctor Carnero va fer una última intervenció, només per puntualitzar que, tal com ja s'havia dit en alguna ocasió, el pressupost de GTI podia donar lloc segons quins anys a desviacions importants, que podien donar lloc també a confusió a l'hora d'interpretar els augments del pressupost, indicant en aquest sentit que el pressupost de GTI es movia en anys anteriors entre els 13 i els 15 milions d'euros, si bé aquest any era de l'ordre dels 23 milions d'euros, mentre que el pressupost d'inversions, que normalment es movia sobre els 6 milions, aquest any ho era de 12 milions, és a dir que s'estava parlant de dues actuacions que podien estar sobre els 13-14 milions. Així mateix, va dir que el pressupost passava d'uns 59 milions d'euros, a prop de 76 milions, respecte dels quals només les dues actuacions a les que s'havia referit en representaven 13 ó 14 milions, de tal manera que l'increment real del pressupost, si no s'incloguessin aquestes dues actuacions, seria de només de 2 ó 2 milions d'euros, que es correspondria amb l'increment normal que podia experimentar el desenvolupament del pressupost de Gavà, comptant amb la potencialitat dels recursos i dels ingressos que teníem. A més, i en relació als comentaris que s'havien fet sobre l'àmbit social, el Sr. Carnero va dir que l'increment del programes i fonamentalment de la dinamització d'entitats ciutadanes i socials havia crescut un 22%, mentre que dins del Patronat d'Esports les subvencions i despesa originada per clubs i per entitats esportives havia crescut també de manera important, no tant potser pel fet de la incorporació de nous clubs, com de l'increment dels equips ja existents. Per altra part, com ja apuntava possiblement el Sr. Grau, tothom podia veure exactament quina era la realitat de la ciutat, però potser també la diferència estava en les prioritats i en el calendari, afegint que moltes de les actuacions constaven ja en el programa de l'equip de govern, si bé la discrepància estava en el calendari. Així mateix, tal com havia dit el Sr. Llobet, segur que tothom veia també aspectes positius en el pressupost, i també aspectes negatius o que caldria millorar, si bé al final, el que primava en els grups de l'oposició eren els aspectes negatius d'aquell, encara que el Sr. Carnero va recalcar que el pressupost que havien presentat responia al compromís assumit per l'equip de govern amb la ciutadania, i en aquest sentit, mantenien el pressupost tal com figurava a l'expedient presentat per a la seva aprovació.

Finalment i abans de passar a la votació, el Sr. Alcalde va dir en relació a les esmenes presentades pel grup de CiU, que tinguessin una consideració, ja que en la seva esmena es demanava la incorporació d'una partida en el pressupost municipal, indicant a aquests efectes que aquesta petició no es podia admetre, ja que en l'oficina de planificació territorial s'estava buscant la fórmula de fer-ho sense necessitat d'una

partida específica en el pressupost, afegint que hi havia una clara voluntat per part d'aquest govern de fer aquest aparcament i de remodelar el centre, com així s'havia manifestat personalment i com esperava poder fer-ho públic en breu. Així mateix, va dir que agraiïa també el to amb que s'havia fet aquest debat, indicant a més que pensava que havia estat un dels debats més interessants que s'havien fet tots plegats en matèria de discussió política pressupostària, ja que en definitiva, el pressupost, a més de previsió, era al mateix temps la planificació de la tasca d'un govern, i més quan es tractava del darrer pressupost d'aquest mandat. Així mateix, va dir també que en matèria de participació ciutadana, probablement mai hi hauria un límit precís, ni tampoc un model idoni, però el que calia era traçar un camí plegats i seguir-lo, com així s'havia pretès fer, modestament, amb el pla de barris, ja que encara que era conscient que no es podia comparar amb allò que havien fet altres ciutats espanyoles o el que es feia a Porto Alegre, sí que s'havia pretès arribar a un consens amb la societat civil organitzada a través de les associacions de veïns, intentant per les vies de la racionalitat, la raonabilitat i la corresponsabilitat, determinar conjuntament quines eren les obres que es podien tirar endavant en funció de les necessitats reals de cada barri. Certament, va dir el Sr. Alcalde, tot es podia fer millor, però al menys la filosofia a la que responia aquest esforç inversor, es basava en essència en recollir aquest esperit de participació. Per altra banda, el Sr. Alcalde va voler deixar constància del fet que, de vegades, dit des de una perspectiva purament descriptiva, mancava una mica de rigor a l'hora de tractar segons quins temes, afegint que amb això no volia dir que no hi fos aquesta voluntat, però calia ser més curosos a l'hora de fer segons quines observacions, ja que en ocasions, quan ens preguntàvem el perquè es produïa un allunyament entre la classe política i la ciutadania, l'explicació calia buscar-la, certament, en una manca de rigor dels governs, però també, de ben segur, en el posicionament de l'oposició davant de segons quins temes, indicant que el que no es podia fer era dir les coses amb cert to de frivolitat, especialment quan un era prou coneixedor de que el que deia no era cert. A aquests efectes, el Sr. Alcalde va posar com a exemple el fet que en algun moment s'havia dit que el problema de l'Administració era la reducció del Capítol I, i en aquest sentit, tot i que s'estava d'acord amb el fet de que es podia reduir el Capítol I, o de que es podien dimensionar les plantilles, etc., el cert era també que tothom sabia perfectament que l'Administració Pública tenia un greu problema per fer una cosa així, consistent en el fet de que no podia fer una regulació d'ocupació, ja que en aquest sentit, es trobava en una situació de desavantatge respecte de l'empresa privada; així mateix, va posar també com a exemple el que s'havia dit a propòsit de Ràdio Sellarés, reducció de la despesa però salvaguardant els llocs de treball, fent avinent la contradicció que això representava, ja que tal com havia dit el Sr. Víctor Carnero, el 80% corresponia a Capítol I, en quina conseqüència, la reducció de la despesa passava inexcusablement per la reducció de personal. En qualsevol cas però, el Sr. Alcalde va voler deixar clar que no era voluntat de l'equip de govern acomiadar a ningú d'aquests serveis, ja que tornant al rigor que demanava, segur que es podrien introduir millores, però segur que calia també respectar i reconèixer la qualitat professional dels integrants dels mitjans de comunicació. Finalment i ja per acabar, el Sr. Alcalde va dir que algunes de les coses que havia sentit en aquest debat pressupostari, sí que caldria, des de la perspectiva de la serietat que havia caracteritzat aquest debat, matisar-les, manifestant en aquest sentit, per exemple, que calia reconèixer que la Policia Local no era la responsable de la seguretat ciutadana, i que per tant, per molt que aquesta podés col·laborar en aquesta matèria, no es podia demanar que fos l'ajuntament qui hagués de solventar aquest problema, ja que això era evidentment competència de l'Estat i de la Generalitat; o per exemple l'afirmació, més o menys textual, de que aquest ajuntament havia venut a les immobiliàries el patrimoni municipal, quan la realitat era

que l'ajuntament passaria a ser propietari de pràcticament un 90% del sòl del Pla de Ponent, sòl que fins ara estava en mans privades, afegint que una cosa era discrepar del model urbanístic a seguir, i una altra era fer afirmacions tant poc rigoroses, reiterant novament una major seriositat a l'hora de dir segons quines coses.

Un cop acabat el debat relatiu a aquest punt de l'ordre del dia, i abans de procedir a sotmetre a votació - única i global - el Pressupost de General per a l'any 2007, es va procedir a votar les esmenes presentades pels Grups municipals de CiU, ERC i EUiA, cap de les quals va prosperar, ja que, en primer lloc, les presentades per Convergència i Unió van obtenir dos (2) vots a favor (2 CiU), tretze (13) en contra (12 PSC i 1 IC-EV-IG) i sis (6) abstencions (3 PPC, 2 EUiA i 1 ERC); en segon lloc, les presentades per Esquerra Republicana de Catalunya van obtenir un (1) vot a favor (ERC), tretze (13) en contra (12 PSC i 1 IC-EV-IG) i set (7) abstencions (3 PPC, 2 EUiA i 2 CiU); i, finalment, en tercer lloc les presentades per Esquerra Unida i Alternativa van obtenir un (1) vot a favor (1 EUiA), tretze (13) en contra (12 PSC i 1 IC-EV-IG) i set (7) abstencions (3 PPC, 2 CiU, 1 EUiA per absència durant la votació de la sra. Blanco i 1 ERC).

Esgotats els assumptes a discutir, el Sr. Alcalde-President dóna per acabada la sessió essent les vint hores i trenta minuts, de la qual cosa i del que s'hi ha dit, jo el Secretari en dono fe.

L'Alcalde

El Secretari

Joaquim Balsera García

Guillermo de Prada Bengoa